DZIENNIK ZARZĄDZEŃ

DYREKCJI KOLEI PAŃSTWOWYCH W WILNIE

Nr. 9. **WILNO, dnia 18 lipca 1927 r.**

T r e ś ć:

Druk. Dyr. K. P. Wilno.

DZIAŁ URZĘDOWY.

145.

Skrócenie terminów wolnych od postojowego dla przesyłek załadowywanych przez nadawców i wyładowywanych przez odbiorców.

Potwierdza się do ścisłego przestrzegania zarządzenie, wydane telegramem № 13862 z dnia 27.V r. b. w sprawie skrócenia od 1-go czerwca r. b. aż do odwołania terminów wolnych od postojowego dla przesyłek załadowywanych przez nadawców i wyładowywanych przez odbiorców, a mianowicie: dla wyładunku lub naładunku wszelkich przesyłek do węglarek o ładowności niżej 30 ton, termin wolny od postojowego skraca się do 6 godzin służbowych i do węglarek o ładowności od 30 ton i wyżej do 9 godzin służbowych.

Jednocześnie przypomina się, iż obecnie obowiązują również aż do odwołania skrócone terminy wolne od postojowego przy na i wyładunku przesyłek na platformy, a mianowicie:

a) dla platform ładowności niżej 30 ton—6 godzin służbowych,

b) dla platform ładowności 30 ton i wyżej—9 godzin służbowych (Dz. Zarz. № 20 z 1926 r., pozycja № 278.).

Podstawa: Rozporządzenie Ministerstwa Kolei ogłoszone telegramem № 13883 z dnia 25.V—1927 r.

R. № 11/17033—13.VI—927 r.

146.

Podwyższenie wynagrodzenia za wykrycie materjałów pochodzenia wojskowego.

Ministerstwo Komunikacji, okólnikowem zarządzeniem z dnia 29.III r. b. za № IV.4646/13, podało do wiadomości, że szef Administracji Armji, rozkazem № 335/V/634/ZB z dnia 10.III r.b., zatwierdził podwyższone do 30% stawki za wykrycie materjałów pochodzenia wojskowego, jak to: łusek karabinowych, łusek armatnich, kulek karabinowych, kulek ołowianych szrapnelowych, główek od pocisków, obrączek miedzianych od pocisków i t. p.

W związku z powyższem w przedostatnim wierszu p. 10 zarządzenia, ogłoszonego pod poz. 265 Dz. Zarz. № 27 z roku 1925 liczbę „10%" zamienić liczbą „30%", powołując się na niniejsze zarządzenie.

R. № 11/17124—24.VI—927 r.

147.

Zmiany ustępu trzeciego p. 8 Przepisów o porządku otwierania i utrzymywania bocznic i zwrotnic, ułożonych na szlakach pomiędzy stacjami.

Wobec posiadania odpowiedniej konstrukcji zwrotnic bocznicowych w torze głównym na szlakach oraz należytego ich zabezpieczenia, które gwarantują bezpieczeństwo ruchu pociągów, zbytecznem jest utrzymanie nadal szczegółowego badania zwrotnic przed przejściem każdego osobowego pociągu na szlakach dwutorowych, gdzie wszystkie zwrotnice bocznicowe są zbieżne dla przechodzących pociągów.

W związku z powyższem ustęp trzeci, p. 8 (str. 9 i 10) Przepisów o porządku otwierania i utrzymywania bocznic i zwrotnic, ułożonych na szlakach pomiędzy stacjami, stanowiących oddzielny załącznik № 3 do Przepisów ruchu, od słów (na str. 9): „Doglądanie i utrzymywanie w porządku" i t. d. cały ustęp aż do słów: „znajduje się w porządku"—należy skreślić zastępując specjalnie wydrukowaną wklejką o treści:

„Doglądanie i utrzymywanie w porządku zwrotnic i sygnałów w tym wypadku wkłada się:

a) na szlakach jednotorowych—na stróży, podległych Wydziałowi Eksploatacyjnemu, na obowiązku których leży: oczyszczanie, smarowanie zwrotnic, oświetlanie sygnałów, sprawdzenie zabezpieczenia wagonów ustawionych na bocznicę od dowolnego ich poruszania się, pomoc drużynie konduktorskiej w wykonywaniu pracy przetokowej oraz codzienne sprawdzanie zwrotnic i ich zabezpieczenie przed pociągami osobowemi, które przechodzą zwrotnicę przeciw iglic;

b) na szlakach dwutorowych — na pracownika służby Drogowej w czasie dokonywania przez niego obchodu, wyznaczonej mu działki.

UWAGA: W czasie śnieżnej zamieci torowy dotyczącej działki powinien wyznaczyć w miarę potrzeby pracownika do oczyszczania zwrotnicy i krzyżownicy od śniegu i zwłaszcza utrzymywać rowki krzyżownicy i odbojnic w stanie zupełnie czystym.

c) na szlakach dwutorowych przy czasowem zamknięciu jednego z torów głównych i wprowadzeniu ruchu jednotorowego, jak w p. a)—stróże ci będą doraźnie dostarczani na żądanie zawiadowcy stacji przez Wydział Drogowy na rachunek dzierżawców".

Powyższe obowiązuje z dniem ogłoszenia w Dz. Zarz.

Zarządzenie umieszczone pod poz. 60 Dz. Zarz. № 7 1925 r. i wydane depeszą R i D z dn. 31.I—1925 № 61100 tracą moc obowiązującą.

R. № 11/17096—20.VI—927 r.

148.

Wprowadzenie nowych przepisów telegraficznych i telefonicznych.

M. K. pismem Nr. IV/6507/11 z dnia 2 maja r.b. wydało nowe przepisy dla służby telegraficznej i telefonicznej, które z dołączeniem tablicy znaków telegraficznych jednocześnie z niniejszem rozsyła się, celem zaznajomienia się dyżurnych telegrafu i telefonów i ścisłego stosowania ze ze zwróceniem szczególnej uwagi na nowe uzupełnienia tych przepisów:
Art. 2 p. p. d. e. i f.—Upoważnienie do nadawania telegramów i fonogramów służbowych na kolefowych przewodach telegraficznych i telefonicznych.

Art. 6. Porządek wysyłania telegramów i fonogramów.

Art. 10. Dziennik telegramów pociągowych.

Art. 13. Znaki i skróty telegraficzne.

Art. 14 p. p. 2 i 8. Wołanie i zgłaszanie się stacji telegraficznych.

Art. 15 p. 5. Postępowanie przy wysyłaniu telegramów.

Art. 18. Regulowanie zegarów.

Art. 19 p.p. 2 i 4. Postępowanie z taśmą telegraficzną i

Art. 30. Egzamin telegraficzny i ćwiczenie się personelu.

Wymienione przepisy wchodzą w życie z chwilą otrzymania niniejszego, wobec czego posiadane przepisy dla służby telegraficznej i telefonicznej wydania 1922 r. tracą moc i, jako nieaktualne, należy takowe z użycia wycofać.

Zaznacza się, że wszyscy dyżurni telegrafu i telefonów winni posiadać wspomniane przepisy telegraficzne, które również winny znajdować się stale po 1 egzemplarzu w biurach telegrafu i w centralach telefonicznych w dostępnem miejscu.

Dyżurni telegrafu i telefonów obowiązani natychmiast po otrzymaniu przepisów dokładnie oznajomić się z takowemi.

We wspomniane przepisy odnośni RO zaopatrzą wszystkich dyżurnych telegrafu i telefonów oraz stacje telegraficzne i telefoniczne po 1 egz. za pokwitowaniem.

Załączone tablice ujednostajnionych znaków telegraficznych należy wywiesić w biurach telegraficznych.

Jednocześnie nadmienia się że w wymienionych przepisach przy drukowaniu takowych zaszła omyłka w numeracji załączników Nr. III i IV, a mianowicie: załącznik „Dziennik telegramów pociągowych" str. 57 otrzymał Nr. III zamiast IV, a załącznik „Dziennik sygnałowy" str. 59 otrzymał Nr. IV zamiast III, w których należy poczynić poprawki odręcznie.

R' Nr. 11/1703. 13.VI-27 r.

149.

Zakaz przyjmowania zamówień nadawców na wagony o ładowności niżej 15 tonn.

Zgodnie z pismem M. K. Nr. IV.6445/13 z dnia 18/V r. b., zarządza się co następuje:

Za normalną jednostkę wagonową na P. K. P. uważać należy wagony kryte lub niekryte o ładowności 15 tonn i tylko takie wagony winne być podstawiane nadawcom do naładunku towarów ich środkami.

Wagony o ładowności niżej 15 tonn winny być wykorzystane do naładunku przesyłek półwagonowych oraz takich, których naładunek stanowi obowiązek Kolei, a mianowicie: do przewozów gospodarczych PKP. i drobnicy i tylko wyjątkowo dla ładunków prywatnych w razie braku żądanych wagonów 15 tonnnowych, o ile przytem przesyłka może pomieścić się w takim wagonie. Przewoźne w tym ostatnim wypadku należy obliczać według zasad p. p. 15—18 części II taryfy towarowej.

Wobec tego, że nadawcy, w myśl postanowienia wykonawczego I-go do punktu 5 art. 63 przepisów przewozowych, przy żądaniu dostarczenia im wagonów o ładowności powyżej 15 tonn obowiązani są żądanie to zamieścić w zamówieniu i powtórzyć je w liście przewozowym; wagony 20 i 30 tonowe mogą być podstawiane tylko w wypadkach, jeżeli nadawca

w zamówieniu i liście przewozowym ładowność wskazał taką; o ile zaś w zamówieniu lub liście przewozowym ładowność żądanego wagonu nie będzie przez nadawcę podana należy dostarczyć wagon 15 tonnowy.

Zamówień i listów przewozowych, w których będzie wskazana ładowność inna, niż 15, 20 i 30 tonn przyjmować nie wolno.

Naczelnicy Oddziałów Eksploatacyjnych za pośrednictwem Kontrolerów Eksploatacyjnych rozciągną nadzór nad należytem przestrzeganiem powyższego przez personel stacyjny.

R. № 11/17032 13/VI-27 r.

150.

Przepustki na prawo przechodzenia przez tory i chodzenia po torach dla przedsiębiorców robót linjowych

W uzupełnieniu art. 169 Dziennika Zarządzeń Nr. 16 — 1925 r. o wzbronieniu chodzenia po torach kolejowych i przechodzenia przez tory w miejscach do tego nieprzeznaczonych zarządzam co następuje:

Wobec tego, że niektóre roboty Wydziału Drogowego wykonywane są przez przedsiębiorców, których osobista obecność ewent. obecność ich przedstawicieli jest niezbędna na tych robotach, upoważnia się Naczelników Oddziałów Drogowych do wydawania im ustalonego wzoru przepustek z tem jednak zastrzeżeniem, że wydawanie przepustek tych będzie ograniczone do minimum na czas trwania danej roboty i w rejonie jej wykonywania.

151.

Częściowa zmiana przepisów o przejazdach oficerów i szeregowych, ogłosz. w Dz. Zarz. № 11—1926 r.

W podanym przy rozporządzeniu Dyrekcji w Dz. Zarz. № 11 z dnia 12 lipca 1926 r. poz. 143 wzorze „Legitymacji Wojskowej Służby Geograficznej" wprowadza się zmianę następującą:

Na str. 4, ustęp do słów „Legitymacja ta", do słów „kolei państwowych" zastępuje się nowym ustępem treści następującej:

„Niniejsza Legitymacja upoważnia:

a) do dokonywania pomiarów wzdłuż linji kolejowych i w obrębie objektów kolejowych, po uprzedniem zawiadomieniu właściwego naczelnika Oddziału Drodowego, z zastrzeżeniem jednak ścisłego stosowania się do obowiązujących przepisów kolejowych;

b) do przejazdu osobistego pociągami pośpiesznemi, osobowemi i towarowemi, a przydzielonych szeregowych pociągami osobowemi i towarowemi za biletami według taryfy wojskowej; przewożenia bagażu według stawek taryfy wojskowej, oraz przewożenia w charakterze bagażu ręcznego precyzyjnych instrumentów mierniczych w należytem opakowaniu na następujących odcinkach kolei państwowych".

Przydzielenie na okres prac polowych szeregowi zaopatrzeni będą w specjalną legitymację, wzoru ustalonego, uprawniającą do przejazdów pociągami osobowemi i towarowemi za opłatą według taryfy wojskowej na wymienionych w legitymacji rzeczonej odcinkach kolei państwowych w promieniu nie przekraczającym 100 klm. Legitymacja ta podpisana będzie przez Kierownika Oddziału i zaopatrzona pieczęcią Wojskowego Instytutu Geograficznego.

Wymienione legitymacje wojskowej służby geograficznej nie wypełnione należycie, z przekreśleniami lub poprawkami uważać należy za nieważne.

Opłaty za przejazdy pociągami towarowemi pobiera się w wysokości ceny biletu kl. III według taryfy wojskowej.

PODSTAWA: Rozp. M. K. № III/Ou.4967/27.

H. № 026982/624—22.VI—927 r.

152.

Wykaz nieprawidłowo otaksowanych przesyłek za m-c styczeń i luty 1927 r.

Podaje się stacjom do wiadomości wykaz nieprawidłowo otaksowanych przesyłek za m-c styczeń i luty 1927 roku.—

W Y K A Z

nieprawidłowo otaksowanyh przesyłek za styczeń i luty 1927 r.

№ kolejny	STACJA	Z WYDANIA styczeń wydano przesyłek	styczeń otaksowano nieprawidł.	styczeń Suma zł	styczeń Suma gr	luty wydano przesyłek	luty otaksowano nieprawidł.	luty Suma zł	luty Suma gr	Uwaga.
1	2	3								4
1	Andrzejewicze . . .	6	—	—	—	14	—	—	—	
2	Augustów	365	8	14	63	386	13	187	05	
3	Baranowicze . . .	1688	31	239	36	1785	9	54	52	
4	Bastuny	59	1	14	95	67	3	10	10	
5	Bezdany	35	1	150	60	38	—	—	—	
6	Białowieża	133	8	165	50	138	3	16	43	
7	Białystok I	3324	83	1009	07	4158	77	1937	53	
8	Białystok II	509	27	648	59	490	6	2523	29	
9	Bielany	13	3	3	80	11	—	—	—	

1	2	3								4
10	Bielsk Podlaski . .	458	—	—	—	468	15	305	49	
11	Bieniakonie	77	2	92	15	104	6	100	14	
12	Błudeń	228	—	—	—	237	3	30	54	
13	Bohdanów	147	7	723	61	174	—	—	—	
14	Brześć I	2347	13	104	15	2318	17	200	06	
15	Brześć II	277	6	79	75	266	7	147	05	
16	Brzostowica	39	3	6	45	27	—	—	—	
17	Budy	25	1	3	05	37	—	—	—	
18	Budsław	183	14	703	31	272	20	177	61	
19	Brasław	129	3	9	00	149	1	17	75	
20	Czarna Wieś . . .	34	3	16	15	33	1	8	80	
21	Czeremcha . . .	156	—	—	—	156	2	3	20	
22	Domanowo	61	2	42	55	62	10	166	03	
23	Domaczewo	3	—	—	—	4	—	—	—	
24	Druskieniki	222	2	14	00	263	1	2	05	
25	Drohiczyn	256	1	19	15	288	—	—	—	
26	Druja	91	4	32	40	59	—	—	—	
27	Dubica	113	—	—	—	76	1	38	85	
28	Dukszty	400	7	337	33	416	10	107	35	
29	Działłowicze	34	—	—	—	49	—	—	—	
30	Gawja	68	2	10	47	117	—	—	—	
31	Głębokie	397	6	128	45	436	7	39	35	
32	Grajewo	461	14	210	53	587	6	31	82	
33	Grodno	1824	27	567	29	2225	7	507	04	
34	Gudogaj	22	4	65	55	34	—	—	—	
35	Gieladnia	34	1	1	85	13	—	—	—	
36	Hajnówka	228	6	127	56	276	2	160	90	
37	Hancewicze	274	4	36	45	270	11	320	73	
38	Horodec	94	13	18	65	98	3	5	35	

1	2	3								4
39	Horodyszcze . . .	12	—	—	—	8	—	—	—	
40	Horodziej	589	17	143	71	665	19	394	35	
41	Hoduciszki	155	—	—	—	151	1	2	05	
42	Horodźki	90	7	12	65	172	2	44	70	
43	Ignalino	139	12	96	25	115	1	1	75	
44	Iwacewicze	142	2	27	29	159	1	4	20	
45	Janów	226	3	4	40	243	1	66	90	
46	Jaszuny	43	—	—	—	27	3	73	80	
47	Jeziornica	66	—	—	—	63	—	—	—	
48	Jeziory	17	—	—	—	232	—	—	—	
49	Juchnowicze . . .	14	—	—	—	12	—	—	—	
50	Juraciszki	80	2	42	30	83	—	—	—	
51	Kamienna Nowa . .	29	—	—	—	25	1	—	33	
52	Kiena	19	—	—	—	21	—	—	—	
53	Kleszczele	37	1	10	40	42	3	7	01	
54	Knyszyn	42	4	96	95	57	—	—	—	
55	Kobryń	397	—	—	—	506	6	129	60	
56	Kossów	181	4	56	00	261	14	309	60	
57	Królewszczyzna . .	120	—	—	—	150	3	1	50	
58	Krzywicze	94	—	—	—	79	—	—	—	
59	Kuźnica	17	4	1	20	19	—	—	—	
60	Kobylniki	22	—	—	—	16	—	—	—	
61	Lachowicze	150	2	14	35	160	1	94	50	
62	Landwarów	63	2	379	30	59	—	—	—	
63	Leśna	42	—	—	—	41	—	—	—	
64	Lewicka	44	4	1	20	68	1	12	50	
65	Lida	1042	10	106	20	1189	1	55	10	
66	Lusino	19	2	28	85	18	—	—	—	
67	Luszcza	65	—	—	—	86	—	—	—	

1	2	3								4
68	Lubcza	5	—	—	—	—	—	—	—	
69	Łachwa	340	9	296	35	342	17	320	48	
70	Łapy	416	1	3	45	400	4	82	70	
71	Łowcza	45	1	2	85	46	—	—	—	
72	Łuniniec	640	7	182	60	668	8	376	95	
73	Łyntupy	116	1	—	40	112	1	2	40	
74	Łyszczyce	12	—	—	—	12	1	16	80	
75	Marcinkańce . . .	163	7	6	30	190	7	213	45	
76	Malkowicze	74	—	—	—	90	—	—	—	
77	Mołodeczno . . .	385	4	10	95	393	4	4	90	
78	Mońki	27	1	218	40	21	—	—	—	
79	Mosty	43	1	1	05	59	—	—	—	
80	Mikaszewicze . . .	233	2	25	00	260	5	21	30	
81	Mołczadź	27	4	15	95	15	—	—	—	
82	Mordy	44	1	1	75	29	7	76	80	
83	Narewka	43	—	—	—	50	1	20	20	
84	Niemen	69	1	37	70	67	1	75	45	
85	Niemojki	82	1	4	55	93	7	16	04	
86	Nowo-Wilejka . . .	285	2	12	62	272	3	5	81	
87	Nowodruck	35	1	12	55	39	3	2	65	
88	Nowojelnia	300	2	104	00	430	—	—	—	
89	Nowo-Święciany . .	317	1	89	10	332	7	384	95	
90	Nurzec	74	1	1	15	81	2	15	40	
91	Nowogródek . . .	312	7	19	85	370	—	—	—	
92	Olechnowicze . . .	153	6	12	40	207	1	5	31	
93	Orany	132	2	7	35	145	—	—	—	
94	Orańczyce	219	8	63	30	247	11	233	80	
95	Osowiec	73	6	63	85	70	—	—	—	
96	Oszmiana . . .	61	3	19	74	88	—	—	—	

1	2	3							
97	Olkieniki	45	—	—	—	65	1	3	70
98	Opsa	42	3	6	15	37	2	4	35
99	Parochońsk	10	—	—	—	34	—	—	—
100	Parafjanów	117	3	14	12	159	8	238	74
101	Pińsk	1145	8	50	85	1152	4	61	40
102	Platerów	142	6	6	62	118	11	23	51
103	Podswilje	56	5	10	15	64	2	372	15
104	Podbrodzie	84	6	112	90	117	1	23	60
105	Pogorzelce	16	—	—	—	12	—	—	—
106	Połoczany	31	—	—	—	26	—	—	—
107	Porubanek	34	8	15	30	—	—	—	—
108	Postawy	175	7	10	05	211	3	119	45
109	Prudy	80	—	—	—	96	—	—	—
110	Prużany	122	4	22	73	132	11	48	61
111	Przyborowo	5	—	—	—	5	1	—	63
112	Pniewo	6	1	19	60	19	—	—	—
113	Roś	68	1	1	84	44	2	51	82
114	Różanka	127	27	615	57	97	4	74	35
115	Różanystok	29	3	13	00	23	1	147	66
116	Rudziszki	39	—	—	—	40	—	—	—
117	Raczki	28	—	—	—	48	—	—	—
118	Ruda Opalin . . .	25	—	—	—	28	1	18	80
119	Siemiatycze	150	10	128	72	191	2	8	46
120	Skidel	139	5	31	10	107	6	195	51
121	Skrzybowce	82	4	241	35	83	—	—	—
122	Słonim	688	6	95	90	752	3	3	05
123	Smorgonie	217	3	5	40	211	—	—	—
124	Snitowo	1	—	—	—	6	2	8	10
125	Sobibór	13	—	—	—	11	—	—	—

1	2	3								4
126	Sokółka	302	12	48	36	323	11	19	00	
127	Soły	46	—	—	—	50	—	—	—	
128	Starosielce	78	3	81	80	77	1	34	00	
129	Stołpce	889	179	5814	98	931	101	9431	05	
130	Strabla	8	—	—	—	5	—	—	—	
131	Stradecz	4	—	—	—	10	—	—	—	
132	Suwałki	793	10	121	80	839	11	39	05	
133	Swisłocz	106	4	30	65	122	2	15	35	
134	Stasiły	7	—	—	—	2	—	—	—	
135	Święciany	154	1	1	49	163	5	8	01	
136	Tewle	21	1	3	20	13	—	—	—	
137	Trakiszki	2	—	—	—	3	—	—	—	
138	Turmont	93	—	—	—	93	2	325	17	
139	Usza	82	5	21	60	88	1	17	85	
140	Uhrusk	31	1	9	99	31	2	38	80	
141	Waliły	54	1	19	20	40	1	1	25	
142	Wilejka	353	2	7	70	348	7	15	21	
143	Wilno tow. i posp. .	5132	80	889	38	5669	103	535	28	
144	Wilno miasto . . .	60	—	—	—	95	2	91	65	
145	Włodawa	1191	12	332	05	462	—	—	—	
146	Wołkowysk I . . .	589	18	21	15	626	2	47	80	
147	Wołkowysk II . . .	484	—	—	—	587	2	19	35	
148	Woropajewo . . .	191	1	1	05	269	—	—	—	
149	Wysokie Litewskie .	146	—	—	—	127	—	—	—	
150	Zahacie	38	168	2091	32	37	469	4531	18	
151	Zalesie	17	—	—	—	10	—	—	—	
152	Zelwa	109	3	12	74	108	4	61	00	
153	Ziabki	143	1	1	04	116	—	—	—	
154	Zemgale	2447	17	204	51	1753	3	8	29	

1	2	3								4
155	Żabinka	106	2	5	10	109	1	1	50	
156	Żednia	23	1	2	90	25	—	—	—	
157	Żerebiłówka	19	—	—	—	19	—	—	—	
158	Żytomla	14	—	—	—	5	1	8	85	
	Koleje wąskotorowe gospodarcze.									
159	Baranowicze . . .	134	8	96	00	237	6	62	40	
160	Dukszty	—	—	—	—	15	6	1	75	
161	Gonczary	202	36	953	70	178	—	—	—	
162	Iwacewicze	16	—	—	—	30	1	10	70	
163	Janów	177	—	—	—	322	2	16	50	
164	Juraciszki	168	8	—	80	328	2	24	00	
165	Kamień Koszyrski .	203	—	—	—	178	—	—	—	
166	Kossów	126	48	777	60	319	81	1297	00	
167	Leśna	—	—	—	—	180	18	121	80	
168	Łyntupy	41	1	1	35	16	1	1	35	
159	Marcinkańce . . .	390	3	134	70	680	—	—	—	
170	Rokitno	703	12	3	50	828	12	3	60	
171	Św. Wola	276	24	271	18	366	17	165	76	
172	Telechany	176	4	55	24	341	—	—	—	

B. № 75/2819—27.VI—927 r.

153.

Utworzenie Komisji Nadzwyczajnej do walki z nadużyciami.

Odpis.

Ministerstwo Komunikacji
Departament Administracyjny.

№ I.13041/27.

W sprawie utworzenia Komisji Nadzwyczajnej do walki z nadużyciami.

Warszawa, dn. 18 czerwca 1927 r.

Do

wszystkich Dyrekcji Kolei Państwowych, Kierownictwa Przebudowy Węzła Warszawskiego w Warszawie, Kierownictwa Budowy Kolei Bydgoszcz—Gdynia w Bydgoszczy i Biura Likwidacji Dyrekcji Budowy Kolei Państwowych w Warszawie.

W dniu 5 maja r. b. weszło w życie rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 30 kwietnia 1927 r. o utworzeniu Komisji Nadzwyczajnej do walki z nadużyciami, naruszającemi interesy Państwa (Dziennik Ustaw R. P. № 41 poz. 369).

Ze względu na doniosłe znaczenie, jakie Rząd przywiązuje do prac Nadzwyczajnej Komisji do walki z nadużyciami, Ministerstwo Komunikacji przytacza poniżej najważniejsze postanowienia wymienionego rozporządzenia, polecając zaznajomić z niemi w stosowny sposób wszystkich pracowników kolejowych.

Komisja składa się z przewodniczącego i czterech członków, mianowanych przez Prezydenta Rzeczypospolitej (art. 2).

Wedle art. 3 w zakres czynności Komisji Nadzwyczajnej wchodzi wykrywanie i dochodzenie wszelkich czynów karygodnych, zdziałanych z naruszeniem interesów Państwa w urzędach, instytucjach i przedsiębiorstwach państwowych. Przewodniczącemu tej Komisji służy prawo powoływania za pośrednictwem władzy przełożonej do prac Komisji—między innymi—także pracowników kolejowych (art. 4). Członkom Komisji (art. 2) oraz sędziom i prokuratorom, powołanym do Komisji służą

wszystkie uprawnienia sędziów śledczych (art. 9) mogą oni w szczególności na podstawie pisemnego upoważnienia przewodniczącego Komisji lub prowadzącego śledztwo, żądać okazywania wszelkich ksiąg, aktów, dokumentów rachunków i innych pism, tudzież udzielania wyjaśnień ustnych i pisemnych (art. 14) a kto nie uczyni zadość temu żądaniu lub przeszkodzi w spełnieniu tych czynności, albo wreszcie wzbroni wstępu do urzędu (instytucji) członkom Komisji oraz sędziom i prokuratorom powołanym do prac w Komisji, będzie karany aresztem do trzech miesięcy i grzywną do 10.000 złotych (art. 20). Przewodniczący Komisji zawiadamia właściwą przełożoną władzę o ujawnionem przez Komisję przestępstwie karnem lub uchybieniu służbowem i władny jest zawiesić w pełnieniu służby każdego pracownika do V grupy uposażenia włącznie, pracownika zaś wyższej grupy uposażenia za pisemną zgodą Prezesa Rady Ministrów (art. 15).

Polecając wszystkim pracownikom kolejowym okazywanie członkom Komisji Nadzwyczajnej jak również sędziom i prokuratorom, powołanym do pracy w Komisji jak najdalej idącej pomocy, Ministerstwo Komunikacji zwraca uwagę na konsekwencje karne, wynikające dla urzędnika (pracownika kolejowego) wedle obowiązujących przepisów (art. 644 ros. Kodeksu Karnego, § 214 austr. ustawy karnej, § 346 Kodeksu Karnego Rzeszy Niemieckiej) z niezawiadamiania o dokonanem przestępstwie swojej zwierzchności albo właściwej władzy policyjnej lub sądowej lub też zatajenia okoliczności, mającej znaczenie dla wykrycja przestępstwa.

W końcu Ministerstwo Komunikacji poleca Dyrekcjom (Kierownictwu) by o każdem powołaniu pracownika kolejowego do Komisji Nadzwyczajnej przez jej Przewodniczącego (art. 4) bezzwłocznie zawiadamiały M.K., przyczem zaznacza się, że tylko wyjątkowo ważne powody mogą uzasadniać odmowę.

Dyrektor Departamentu
(—) *Gałecki.*

154.

Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej

z dnia 3 września 1926 r.

o zaopatrzeniu emerytalnem nieetatowych pracowników Polskich Kolei Państwowych i o zaopatrzeniu pozostałych po nich wdów i sierot, oraz o odszkodowaniu za nieszczęśliwe wypadki.

(Dz. U. R. P. Nr. 94, poz. 551).

Na podstawie art. 44 ust. 6 Konstytucji i ustawy z dnia 2 sierpnia 1926 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania rozporządzeń z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr. 78, poz. 443) postanawiam co następuje:

ROZDZIAŁ I.

Postanowienia ogólne.

Art. 1. Do czasu wprowadzenia w życie ubezpieczenia emerytalnego pracowników Polskich Kolei Państwowych, oraz ubezpieczenia od nieszczęśliwych wypadków, przyznaje się pracownikom nieetatowym tych kolei i pozostałym po nich wdowom i sierotom, obywatelom Państwa Polskiego, względnie Wolnego Miasta Gdańska, zaopatrzenia według zasad, określonych niniejszem rozporządzeniem.

Rozporządzenie niniejsze nie obejmuje pracowników kontraktowych oraz pracowników próbnych i czasowych.

Z chwilą mianowania pracownika nieetatowego pracownikiem etatowym, niniejsze rozporządzenie traci względem niego swą moc obowiązującą.

O p ł a t a.

Art. 2. Pracownicy, objęci niniejszem rozporządzeniem wnoszą miesięczną opłatą w wysokości 6% kwoty ostatniej płacy dziennej pomnożonej przez obowiązkową miesięczną ilość dni roboczych, w wymiarze dla samotnych z uwzględnieniem dodatku regulacyjnego.

Pracownicy parowozowi, zajęci stale na parowozach, oraz pracownicy w służbie konduktorskiej, zajęci stale przy obsłudze pociągów, wnoszą opłatę w wysokości 9% powyższej kwoty (art. 14).

Zaliczenie poprzedniego czasu służby.

Art. 3. 1. Czas, spędzony przed objęciem pracownika niniejszem rozporządzeniem na polskiej służbie państwowej, opłacany opłatą, oraz czas spędzony na służbie kolejowej tak państwowej, jak i prywatnej, bez względu na to, czy była to służba w Państwie Polskiem, czy w jednem z b. państw zaborczych, opłacany składkami emerytalnemi, lub zabezpieczeniowemi, zalicza się do wysługi emerytalnej, osiągniętej z mocy niniejszego rozporządzenia, bez opłaty, o ile pracownik składek tych nie podjął.

Pracownik ten traci tem samem na rzecz Skarbu Państwa wszelkie prawa, przysługujące mu z tytułu opłacania rzeczonych składek.

O ile pracownik podjął wpłacone składki, czas poprzedniej służby zalicza mu się w myśl postanowień p. 2 niniejszego artykułu.

Czas spędzony na służbie w wojsku polskiem, a mianowicie: na służbie obowiązkowej, w czasie mobilizacji oraz na ćwiczeniach, zalicza się do wysługi emerytalnej bez opłaty.

Właściwe instytucje ubezpieczeniowe przekażą Polskim Kolejom Państwowym, zgodnie z postanowieniami odnośnej ustawy ubezpieczeniowej, względnie rozporządzenia Ministra Pracy i Opieki Społecznej, wydanego w porozumieniu z Ministrem Kolei, udziały tych pracowników, objętych niniejszem rozporządzeniem, którym zaliczono z mocy p. 1 niniejszego artykułu do wysługi emerytalnej czas poprzedniej służby, opłacany składkami ubezpieczeniowemi z tytułu ustawowego obowiązku ubezpieczenia na wypadek niezdolności do pracy, na starość i na wypadek śmierci.

2) Czas spędzony przed objęciem pracownika niniejszem rozporządzeniem na polskiej służbie państwowej, oraz czas spędzony na służbie kolejowej tak państwowej jak i prywatnej, bez względu na to, czy to była służba w Państwie Polskiem, czy w jednem z b. państw zaborczych, nie opłacany opłatą względnie składkami emerytalnemi, lub zabezpieczeniowemi, zalicza się na żądanie pracownika do jego wysługi emerytalnej, osiągniętej z mocy niniejszego rozporządzenia, po poprzedniem uiszczeniu należności za to zaliczenie w wysokości opłaty, określonej art. 2 niniejszego rozporządzenia, obliczonej za cały czas, podlegający zaliczeniu, biorąc za podstawę obliczenia kwotę podstawy wymiaru zaopatrzenia (art. 13), należną

pracownikowi tytułem poborów służby czynnej w miesiącu zgłoszenia odnośnego żądania wraz z 6% rocznemi odsetkami składanemi.

Wdowa lub sieroty po zmarłym pracowniku lub emerycie, który nie uiścił w całości należności za zaliczenie poprzedniego czasu służby, pragnący korzystać z tego zaliczenia, muszą uiścić zaległą część tej należności.

Zarówno pracownik (emeryt) jak i pozostała po nim wdowa, względnie dzieci korzystają z zaliczenia czasu poprzedniej służby, dopiero od pierwszego dnia miesiąca następującego po całkowitem wpłaceniu należności za to zaliczenie.

Pracownikowi (emerytowi), lub pozostałej po nim wdowie i dzieciom, którzy przed zupełnem wpłaceniem należności za zaliczenie czasu poprzedniej służby zrezygnują z tego zaliczenia, zwraca się wpłaconą kwotę bez procentów.

W tym przepadku osoby te tracą raz na zawsze prawo do zaliczenia tego czasu.

3) W razie ponownego przyjęcia byłego pracownika kolejowego, który pobierał już zaopatrzenie emerytalne, na służbę kolejową, wstrzymuje się wypłatę tego zaopatrzenia z dniem wypłaty poborów służby czynnej i zalicza mu się do jego wysługi emerytalnej, zaczynającej się od dnia ponownego objęcia służby, cały czas, który stanowił podstawę wymiaru zaopatrzenia, bez opłaty.

Zaświadczenie o wysłudze emerytalnej.

Art. 4. Zarząd Polskich Kolei Państwowych obowiązany jest wydać każdemu pracownikowi zaświadczenie, stwierdzające od jakiej daty liczy mu się nieprzerwanie wysługa emerytalna.

W zaświadczeniu nie uwzględnia się czasu, który ma być zaliczony, dopóki należność za to zaliczenie nie została całkowicie wpłacona.

Prawo wyboru zaopatrzeń.

Art. 5. Z funduszów państwowych można pobierać tylko jedno zaopatrzenie emerytalne, wdowie wzgl. sieroce.

W razie, gdyby pracownikowi, względnie pozostałej po nim rodzinie, służyło także z innego tytułu prawo do zaopatrzenia (emerytalnego, wdo-

wiego wzgl. sierocego) wypłacanego z funduszów państwowych, uprawniony ma prawo wyboru.

Powyższe prawo wyboru zaopatrzeń realizuje uprawniony w formie zrzeczenia się prawa do jednego z nich.

Wyjątek stanowią zaopatrzenia, do których uzyskano prawo z mocy ustawy z dnia 23 marca 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 26, poz. 212), których pobieranie przysługuje uprawnionym pomimo, że pobierają zaopatrzenia z mocy niniejszego rozporządzenia.

Kompetencja przyznawania świadczeń.

Art. 6. Wszelkie świadczenia, wynikające z niniejszego rozporządzenia, przyznaje i wymierza Zarząd Polskich Kolei Państwowych.

Wypłata zaopatrzeń.

Art. 7. Zaopatrzenia, wynikające z niniejszego rozporządzenia, płatne są pierwszego dnia każdego miesiąca zgóry.

Emeryt (wdowa, sierota), który świadomie wprowadził władzę w błąd, celem uzyskania bezprawnie zaopatrzenia emerytalnego (wdowiego, sierocego), odprawy, lub zwrotu kosztów pogrzebu, obowiązany jest, niezależnie od odpowiedzialności sądowo - karnej, wynagrodzić Skarbowi Państwa wyrządzoną szkodę.

O ile kto w podobny sposób uzyskał wyższy wymiar zaopatrzenia emerytalnego od przypadającego mu w myśl niniejszego rozporządzenia, traci prawo do dalszego pobierania zaopatrzenia, niezależnie od odpowiedzialności sądowo - karnej i obowiązku zwrotu szkody wyrządzonej Skarbowi Państwa.

Zmiany wysokości przyznanych zaopatrzeń.

Art. 8. Zmiany płac, stosowane do pracowników Polskich Kolei Państwowych będą automatycznie stosowane do zaopatrzeń, przyznanych na mocy niniejszego rozporządzenia.

Natomiast wszelkie zmiany płac tych pracowników, spowodowane przeszeregowaniem poszczególnych stanowisk, nie mają wpływu na wysokość zaopatrzeń, do których powstało prawo przed terminem przeszeregowania.

Zapowiedzenia i zajęcia.

Art. 9. Zaopatrzenia emerytalne, zaopatrzenia wdowie, sieroce oraz odprawy, mogą ulec zapowiedzeniu i zajęciu sądowemu tylko z tytułu alimentów, jako też zapowiedzeniu i zajęciu sądowemu lub administracyjnemu z tytułu należności Skarbu Państwa, obciążających uprawnionego.

Wysokość zapowiedzeń i zajęć wynosi: dla alimentów $^2/_5$ zaopatrzeń, względnie odprawy, dla należności Skarbu Państwa $^1/_5$ zaopatrzeń a $^2/_5$ odprawy.

Pogrzebowe nie ulega zapowiedzeniu ani też zajęciu.

Odwołanie.

Art. 10. Przeciw orzeczeniom, wydanym w sprawach unormowanych: niniejszem rozporządzeniem, przysługuje prawo odwołania w terminie 30-to dniowym w normalnym toku instancyj.

Bieg terminu rozpoczyna się z dniem następującym po dniu doręczenia.

Jeśli koniec terminu przypada na niedzielę, lub rz.-kat. święto uroczyste, termin kończy się następnego dnia powszedniego. Terminu nie uważa się za zaniedbany, jeśli przed jego upływem odwołanie wysłano pocztą.

ROZDZIAŁ II.

Zaopatrzenie emerytalne.

Prawo do zaopatrzenia emerytalnego.

Art. 11. Prawo do zaopatrzenia emerytalnego nabywa pracownik w razie rozwiązania stosunku służbowego:

1) jeśli ukończył 60 lat życia i ma co najmniej 15 lat wysługi emerytalnej.

2) bez względu na wiek, jeśli osiągnął już 35 lat wysługi emerytalnej,

3) jeśli stosunek służbowy rozwiązano z powodu fizycznej lub umysłowej niezdolności pracownika do pełnienia obowiązków służbowych, jeśli pracownik ma co najmniej 5 lat wysługi emerytalnej,

4) bez względu na okres osiągniętej wysługi emerytalnej, jeśli stosunek służbowy rozwiązano z powodu niezdolności pracownika do pełnienia

obowiązków służbowych, spowodowanej nieszczęśliwym wypadkiem, któremu uległ w służbie.

Pracownik nie ma prawa do zaopatrzenia emerytalnego, jeśli wypadek ten spowodował rozmyślnie, lub wywołał go wskutek popełnienia czynu karygodnego, stwierdzonego w drodze sądowo - karnej,

5) jeśli stosunek służbowy rozwiązano z powodu zmian ustroju kolejnictwa, lub też z powodu redukcji personelu, jeśli pracownik ma co najmniej 15 lat wysługi emerytalnej.

Rozwiązanie stosunku służbowego za karę, lub z powodu rezygnacji ze służby nie uprawnia pracownika do zaopatrzenia emerytalnego.

W razie, jeśli stosunek służbowy rozwiązany zostanie z pracownikiem, objętym niniejszem rozporządzeniem a pracownik nie nabędzie z mocy niniejszego artykułu prawa do zaopatrzenia emerytalnego, przekażą Polskie Koleje Państwowe właściwej instytucji ubezpieczeniowej podwojną sumę opłat, uiszczonych w myśl art. 2 niniejszego rozporządzenia oraz podwójną sumę należności za zaliczenie czasu poprzedniej służby, uiszczonej w myśl p. 2, art. 3 tegoż rozporządzenia, celem zaliczenia mu odpowiedniego okresu ubezpieczenia zgodnie z postanowieniami rozporządzenia Ministra Pracy i Opieki Społecznej, wydanego w porozumieniu z Ministrem Kolei, o ile pracownik ten do trzech lat, licząc od dnia rozwiązania stosunku służbowego, podejmie pracę, uzasadniającą ustawowy obowiązek ubezpieczenia na wypadek niezdolności do pracy, na starość i na wypadek śmierci.

Okres trwania zaopatrzenia emerytalnego.

Art. 12 Zaopatrzenie emerytalne, przyznane na mocy art. 11 niniejszego rozporządzenia, przysługuje uprawnionemu od dnia następującego po dniu wstrzymania wypłaty poborów służby czynnej do śmierci, jeżeli wcześniej nie utraci tego prawa z powodów wyszczególnionych w art. 16 i 17 niniejszego rozporządzenia.

Jednakże Zarząd Polskich Kolei Państwowych może poddawać oględzinom lekarskim emeryta, któremu przyznano zaopatrzenie emerytalne w myśl postanowień art. 11 p. 3 i 4 niniejszego rozporządzenia. W razie stwierdzenia, że emeryt odzyskał zdolność do pełnienia obowiązków służbowych, Zarząd Polskich Kolei Państwowych ma prawo powołać go na

służbę na stanowisko nie niższe od zajmowanego przed rozwiązaniem stosunku służbowego.

Również i emeryt, któremu przyznano zaopatrzenie emerytalne z mocy art. 11 p. 5 niniejszego rozporządzenla, może być w ciągu pierwszych 6 miesięcy, licząc od dnia rozwiązania stosunku służbowego, powołany na służbę, na stanowisko nie niższe od poprzednio zajmowanego.

Podstawa wymiaru zaopatrzenia.

Art. 13. Za podstawę wymiaru zaopatrzenia emerytalnego przyjmuje się ostatnio pobieraną pracę dzienną uprawnionego, pomnożoną przez obowiązkową miesięczną ilość dni roboczych, w wymiarze dla samotnych, z uwzględnieniem dodatku regulacyjnego przez cały czas jego istnienia, jeśli ten dodatek przysługiwał pracownikowi w dniu rozwiązania ż nim stosunku służbowego.

Wymiar zaopatrzenia emerytalnego.

Art. 14. Za okres 15 lat wysługi emerytalnej zaopatrzenie emerytalne wynosi 50% kwoty, przyjętej w myśl art. 13 niniejszego rozporządzenia za podstawę wymiaru.

Za każdy dalszy rok wysługi zaopatrzenie wzrasta o 2,5% tej kwoty tak, że po osiągnięciu 35 lat lub więcej wysługi emerytalnej, zaopatrzenie to wynosi 100% kwoty, przyjętej za podstawę wymiaru.

Ułamki roku, wynoszące więcej niż 6 miesięcy, liczy się za cały rok, wynoszących zaś mniej niż 6 miesięcy nie uwzględnia się.

Jeśli pracownik, który na podstawie art. 11 p. 3 i 4 niniejszego rozporządzenia nabył prawo do zaopatrzenia emerytalnego, nie ma jeszcze 15 lat wysługi emerytalnej, za podstawę wymiaru tego zaopatrzenia przyjmuje się 15-to letni okres wysługi.

Każdy pełny rok opłacany podwyższoną opłatą (art. 2, ust. 2) liczy się przy wymiarze zaopatrzenia półtorakrotnie.

Odszkodowanie za nieszczęśliwe wypadki.

Art. 15. Pracownikowi, który z powodu nieszczęśliwego wypadku w służbie stał się niezdolny do pełnienia obowiązków służbowych, nadto zaś utracił zdolność do zarobkowania, przyznaje się niezależnie od zaopat-

rzenia, należnego mu z mocy art. 14 niniejszego rozporządzenia, odszkodowanie w wysokości zależnej od stopnia utraty zdolności do zarobkowania, a mianowicie:

W razie utraty 100% zdolności do zarobkowania—50% kwoty podstawy wymiaru zaopatrzenia; w razie utraty części zdolności do zarobkowania — część 50% kwoty podstawy wymiaru zaopatrzenia, odpowiadającą procentowi utraty tej zdolności.

Pracownik nie ma prawa do tego odszkodowania, jeśli wypadek spowodował rozmyślnie lub wywołał go wskutek popełnienia czynu karygodnego, stwierdzonego w drodze sądowo - karnej.

Zarządowi Polskich Kolei Państwowych przysługuje prawo poddawania oględzinom lekarskim osób, którym przyznano z mocy niniejszego artykułu odszkodowanie, celem stwierdzenia wysokości stopnia niezdolności do zarobkowania.

W razie stwierdzenia zmiany stopnia niezdolności do zarobkowania, podwyższa się względnie obniża odpowiednio odszkodowanie a to od pierwszego dnia miesiąca następującego po dniu stwierdzenia tej zmiany.

Jeśli pobierający odszkodowanie uchyla się od oględzin lekarskich, wstrzymuje się czasowo wypłatę tegoż i wznawia się ją w należnej wysokości, względnie wstrzymuje na stałe dopiero wówczas, gdy emeryt podda się tym oględzinom.

W razie wznowienia wypłaty odszkodowania wypłaca się je za cały czas przerwy, od dnia następującego po dniu czasowego wstrzymania go.

Utrata prawa do zaopatrzenia emerytalnego.

Art. 16. Emeryt traci prawo do zaopatrzenia (wraz z dodatkiem z art. 15):

1) w razie utraty obywatelstwa polskiego, lub obywatelstwa Wolnego Miasta Gdańska,

2) w razie wstąpienia do klasztoru,

3) gdy zostanie wyrokiem sądowym prawomocnie skazany, skazanie zaś pociąga za sobą utratę zdolności do piastowania urzędu publicznego, lub utratę prawa do pobierania zaopatrzenia emerytalnego,

4) jeśli powołany na służbę (art. 12, ust. 2 i 3) nie uczyni zadość wezwaniu w terminie 30-to dniowym, licząc od dnia otrzymania wezwania.

Wstrzymanie wypłaty zaopatrzenia emerytalnego.

Art. 17. Prawo do pobierania zaopatrzenia emerytalnego (wraz z dodatkiem z art. 15) nie przysługuje:

1) na okres przebywania dłużej niż pół roku po za granicami Rzeczypospolitej Polskiej, lub W. M. Gdańska, o ile Minister Kolei w porozumieniu z Ministrem Skarbu nie udzieli zezwolenia na korzystanie z zaopatrzenia po za okres powyższy,

2) na okres zajmowania jakiegokolwiek stanowiska na służbie w instytucji państwowej, lub samorządowej tak polskiej, jak i obcej, do którego przywiązane jest stałe wynagrodzenie,

3) na okres piastowania mandatu poselskiego, lub senatorskiego.

Po ustaniu przyczyny wstrzymania wypłaty zaopatrzenia emerytalnego na mocy niniejszego artykułu, wznawia się wypłatę tego zaopatrzenia od pierwszego dnia miesiąca następującego po zgłoszeniu się o nie.

Nadto można czasowo wstrzymać wypłatę zaopatrzenia emerytalnego emerytowi, który w przypadkach przewidzianych w art. 12 ust. 2 niniejszej ustawy uchyla się od oględzin lekarskich. Wypłatę wstrzymanego czasowo zaopatrzenia emerytalnego wznawia się, względnie powołuje się emeryta na służbę dopiero wówczas, gdy emeryt podda się tym oględzinom. W razie wznowienia wypłaty zaopatrzenia wypłaca się je za cały czas przerwy od dnia następującego po dniu czasowego wstrzymania go.

ROZDZIAŁ III.

Zaopatrzenie wdowie.

Prawo do zaopatrzenia wdowiego.

Art. 18. Prawo do zaopatrzenia wdowiego przysługuje, o ile małżeństwo trwało nieprzerwanie dwa lata:

1) wdowie po b. pracowniku, który w dniu śmierci miał prawo do zaopatrzenia emerytalnego,

2) wdowie po pracowniku, który w dniu śmierci posiadał co najmniej 5 lat wysługi emerytalnej,

3) wdowie, bez względu na czas wysługi emerytalnej męża, jeśli przyczyną śmierci jego był nieszczęśliwy wypadek, uprawniający do pobierania zaopatrzenia emerytalnego (art. 11 punkt 4).

Wdowa nie ma prawa do zaopatrzenia wdowiego:

1) jeśli w dniu śmierci męża nie żyła z nim w wspólności małżeńskiej, rozdział zaś małżeństwa przeprowadzono sądownie bez obowiązku męża do jej utrzymania,

2) jeśli małżeństwo zostało zawarte z emerytem. Przepis ten nie stosuje się jednak do wdowy, której zmarły mąż po zawarciu z niu małżeństwa wstąpił ponownie na służbę kolejową.

Zaopatrzenie żony zaginionego pracownika względnie emeryta.

Art. 19. Żonie pracownika zaginionego bez wieści może być przyznane tymczasowe zaopatrzenie wdowie na warunkach wskazanych w art. 18 niniejszego rozporządzenia.

Powyższe postanowienie ma analogiczne zastosowanie do żony emeryta zaginionego bez wieści.

Wypłatę zaopatrzenia tego wstrzymuje się, jeśli uprawniona po upływie czasu wymaganego ustawowo do sądowego uznania zaginionego za zmarłego, nie złoży dowodu, że wdrożyła kroki w właściwym sądzie celem uzyskania odnośnej uchwały.

Przyznanie zaopatrzenia żonie w razie skazania męża.

Art. 20. Żonie emeryta, który wskutek skazania prawomocnym wyrokiem sądowym utracił prawo do zaopatrzenia emerytalnego, można przyznać zaopatrzenie na warunkach, wskazanych w art. 18 ust. 1 p. 1 niniejszego rozporządzenia, do wysokości zaopatrzenia wdowiego.

Zaopatrzenie to można przyznać na stałe, lub na pewien określony przeciąg czasu.

Wymiar zaopatrzenia wdowiego.

Art. 21. Zaopatrzenie wdowie wynosi 50% tego zaopatrzenia emerytalnego, które zmarły mąż pobierał ostatnio przed śmiercią (bez dodatku

z art. 15), względnie do którego miałby prawo z mocy art. 11, 12, 13 i 14 niniejszego rozporządzenia.

Jeśli śmierć pracownika nastąpiła skutkiem nieszczęśliwego wypadku, uprawniającego do odszkodowania z mocy art. 15 niniejszego rozporządzenia, podwyższa się, tytułem odszkodowania za śmierć męża, obliczone według postanowienia ustępu 1-go niniejszego artykułu zaopatrzenie wdowie o 20% pięćdziesięcioprocentowej kwoty podstawy wymiaru zaopatrzenia emerytalnego (art. 13).

Okres trwania zaopatrzenia wdowiego.

Art. 22. Prawo do pobierania przyznanego wdowie zaopatrzenia wdowiego przysługuje jej od dnia następującego po dniu wstrzymania wypłaty poborów czynnej służby, lub zaopatrzenia emerytalnego zmarłego męża dożywotnio, o ile nie utraci tego prawa z powodów wyszczególnionych w art. 24 i 25 niniejszego rozporządzenia.

Odprawa wdowia.

Art. 23. Wzamian za pobierane zaopatrzenie wdowie można przyznać wdowie za jej zgodą jednorazową odprawę w wysokości sumy jednorocznego zaopatrzenia wdowiego.

W razie ponownego zawarcia małżeństwa otrzymuje wdowa jednorazową odprawę w tej samej wysokości.

Utrata prawa do zaopatrzenia wdowiego.

Art. 24. Wdowa traci prawo do zaopatrzenia:

1) w razie utraty obywatelstwa polskiego lub obywatelstwa W. M. Gdańska.

2) w razie wypłacenia jej odprawy z art. 23 niniejszego rozporządzenia,

3) w razie wstąpienia do klasztoru,

4) gdy zostanie wyrokiem sądowym prawomocnie skazana, skazanie zaś pociąga za sobą utratę zdolności do piastowania urzędu publicznego, względnie utratę prawa do zaopatrzenia wdowiego.

5) w razie ponownego zawarcia małżeństwa.

W s t r z y m a n i e w y p ł a t y z a o p a t r z e n i a w d o w i e g o.

Art. 25. Wypłatę zaopatrzenia wdowiego wstrzymuje się:

1) na okres przebywania dłużej niż pół roku po za granicami Rzeczypospolitej Polskiej, lub W. M. Gdańska, o ile Minister Kolei w porozumieniu z Ministrem Skarbu nie udzieli zezwolenia na korzystanie z zaopatrzenia poza powyższy okres,

2) na okres zajmowania jakiegokolwiek stanowiska na służbie w instytucji państwowej lub samorządowej, tak polskiej jak i obcej, do którego przywiązane jest stałe wynagrodzenie,

3) na okres pobierania zaopatrzenia z tytułu śmierci na zasadzie innych ustaw, lub przepisów, jeśli świadczenia te płyną z funduszów państwowych lub samorządowych. Postanowienie to nie stosuje się względem wdów po weteranach powstań narodowych, które otrzymują zaopatrzenie na mocy ustawy z dnia 23 marca 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 26, poz. 212),

4) na okres piastowania mandatu poselskiego lub senatorskiego.

Po ustaleniu przyczyny wstrzymania wypłaty zaopatrzenia wdowiego z mocy niniejszego artykułu, wznawia się wypłatę tego zaopatrzenia od pierwszego dnia miesiąca następującego po zgłoszeniu się o nie.

ROZDZIAŁ IV.

Zaopatrzenia sieroce.

P r a w o d o z a o p a t r z e n i a s i e r o c e g o.

Art. 26. Prawo do zaopatrzenia sierocego przysługuje dzieciom zarówno ślubnym jak i uprawnionym:

1) byłego pracownika, który w chwili śmierci miał prawo do zaopatrzenia emerytalnego,

2) pracownika, który w dniu śmierci miał co najmniej 5 lat wysługi emerytalnej,

3) pracownika, bez względu na czas wysługi emerytalnej, jeśli przyczyną śmierci jego był nieszczęśliwy wypadek, uprawniający do pobierania zaopatrzenia emerytalnego.

Te same prawa przysługują ślubnym względnie uprawnionym dzieciom po matce (pracowniczce), o ile ojciec ich nie żyje, po nim zaś nie mają prawa do zaopatrzenia sierocego.

Zaopatrzenie dzieci zaginionego pracownika lub emeryta.

Art. 27. Dzieciom pracownika zaginionego bez wieści może być przyznane tymczasowe zaopatrzenie sieroce na warunkach wskazanych w art. 26 niniejszego rozporządzenia. Powyższe postanowienie stosuje się analogicznie do dzieci emeryta, zaginionego bez wieści.

Wypłatę powyższych zaopatrzeń wstrymuje się, jeśli uprawnieni do ich poboru po upływie czasu, wymaganego ustawowo do sądowego uznania zaginionego za zmarłego, nie złożą dowodu, że wdrożyli kroki w właściwym sądzie celem uzyskania odnośnej uchwały.

Przyznanie zaopatrzenia sierocego w razie skazania ojca lub matki.

Art. 28. Dieciom emeryta, który wskutek skazania go prawomocnym wyrokiem sądowym utracił prawo do zaopatrzenia emerytalnego można przyznać zaopatrzenie na warunkach wskazanych w art. 26 niniejszego rozporządzenia, do wysokości zaopatrzenia sierocego.

Zaopatrzenia te można przyznać na stałe, lub na pewien określony przeciąg czasu.

Wymiar zaopatrzenia sierocego.

Art. 29. Zaopatrzenie sieroce wynosi:

1) w razie śmierci ojca, jeśli pozostała wdowa ma prawo do pobierania zaopatrzenia wdowiego, 25% zaopatrzenia wdowiego z tem ograniczeniem, że suma zaopatrzeń przyznanych wszystkim sierotom nie może przekraczać 100% zaopatrzenia wdowiego.

2) w razie śmierci ojca, jeśli wdowa nie żyje, lub też nie ma prawa do zaopatrzenia wdowiego, względnie na mocy art. 24 lub 25 niniejszego rozporządzenia nie pobiera zaopatrzenia wdowiego, 50% zaopatrzenia wdowiego z tem ograniczeniem, że suma zaopatrzeń sierocych nie może przekraczać 100% zaopatrzenia emerytalnego, które zmarły ojciec pobierał,

względnie do którego miałby był prawo z mocy art. 11, 12, 13 i 14 niniejszego rozporządzenia.

3) w razie śmierci matki (pracowniczki kolejowej) 25% zaopatrzenia emerytalnego, które zmarła pracowniczka pobierała, względnie do którego miałaby była prawo z mocy art. 11, 12, 13 i 14 niniejszego rozporządzenia z tem ograniczeniem, że snma zaopatrzeń sierocych nie może przekraczać tego zaopatrzenia emerytalnego.

Jeśli pozostało więcej niż czworo sierot, mających prawo do zaopatrzenia sierocego i wskutek tego suma normalnych zaopatrzeń sierocych przekraczałaby kwotę, wynikłą z ograniczenia ustanowionego w p. 1, 2 i 3 niniejszego artykułu, zmniejsza się odpowiednio i równomiernie poszczególne zaopatrzenia sieroce.

W myśl powyższego postanowienia zmniejszone zaopatrzenia sieroce podwyższa się odpowiednio i równomiernie, aż do normalnej wysokości, w miarę jak poszczególne sieroty tracą prawo do pobierania zaopatrzenia.

Jeśli śmierć ojca (matki) nastąpiła skutkiem nieszczęśliwego wypadku, uprawniającego do odszkodowania z mocy art. 15 niniejszego rozporządzenia, podwyższa się tytułem odszkodowania za śmierć ojca (matki) zaopatrzenia sieroce, obliczone według postanowień niniejszego artykułu o 10% pięćdziesięcioprocentowej kwoty podstawy wymiaru zaopatrzenia emerytalnego (art. 13). Zaopatrzenia sieroce podwyższone z tytułu odszkodowania mogą przewyższać kwotę, wynikłą z ograniczenia, ustanowionego w p. 1, 2 i 3 niniejszego artykułu.

Okres trwania zaopatrzenia sierocego.

Art. 30. Sierotom przysługuje prawo pobierania zaopatrzeń sierocych przyznanych im na zasadach niniejszego rozporządzenia, od dnia następującego po dniu wstrzymania wypłaty poborów służby czynnej ojca (matki) względnie od pierwszego dnia następującego miesiąca po wstrzymaniu wypłaty zaopatrzenia emerytalnego ojca (matki), względnie zaopatrzenia wdowiego, ewentualnie od pierwszego dnia następującego miesiąca po nastaniu warunków, przewidzianych w art. 26 ust. 2 niniejszego rozporządzenia do ukończenia 18 lat życia, jeśli wcześniej nie utracą tego prawa z powodów przewidzianych w art. 31 i 32 niniejszego rozporządzenia.

Utrata prawa do zaopatrzenia sierocego.

Art. 31. Utrata prawa do zaopatrzenia sierocego następuje:

1) w razie śmierci sieroty,

2) w razie zawarcia związku małżeńskiego przez sierotę.

3) w razie utraty przez sierotę obywatelstwa polskiego lub obywateltelstwa Wolnego Miasta Gdańska,

4) gdy sierota zostanie prawomocnym wyrokiem sądowym skazana, skazanie zaś pociąga za sobą utratę zdolności do piastowania urzędu publicznego, względnie utratę prawa do zaopatrzenia sierocego.

5) w przypadku uzyskania przez sierotę w jakikolwiek bądź inny sposób stałych środków utrzymania.

Wstrzymanie wypłaty zaopatrzenia sierocego.

Art. 32. Wypłatę zaopatrzenia sierocego wstrzymuje się:

1) na okres przebywania dłużej niż pół roku poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej, lub W. M. Gdańska, o ile Minister Kolei w porozumieniu z Ministrem Skarbu nie udzieli zezwolenia na korzystanie z zaopatrzenia po za powyższy okres,

2) na okres pobierania zaopatrzenia z tytułu śmierci ojca lub matki, na zasadzie innych ustaw lub przepisów, o ile świadczenia te płyną z funduszów państwowych lub samorządowych,

3) na okres uwzględnienia sieroty przy wymiarze uposażenia funkcjonarjusza instytucji państwowej, samorządowej lub Polskich Kolei Państwowych (matka, ojczym, macocha),

4) w razie wstąpienia do klasztoru na czas przebywania w nim.

Po ustaniu przyczyny wstrzymania wypłaty zaopatrzenia sierocego na mocy niniejszego artykułu, wznawia się wypłatę tego zaopatrzenia od pierwszego dnia miesiąca następującego po zgłoszeniu się o nie.

Przyznanie zaopatrzenia sierocego po ukończeniu 18 lat życia sieroty.

Art. 33. Sierota, która ukończyła 18 lat życia, ma prawo do zaopatrzenia sierocego na warunkach art. 26 niniejszego rozporządzenia:

1) jeśli z powodu choroby, lub ułomności fizycznych lub umysłowych jest niezdolna do zarobkowania i nie ma żadnych źródeł utrzymania,

2) jeśli odbywa studja w zakładach naukowych; w tym przypadku jednak nie dłużej, jak do dnia osiągnięcia pełnoletności.

Zaopatrzenia sieroce z niniejszego artykułu przyznaje się z roku na rok.

ROZDZIAŁ V.

Zwrot kosztów pogrzebu.

Art. 34. W razie śmierci emeryta należy się osobie, która pokryła koszta pogrzebu, zwrot tych kosztów do wysokości trzymiesięcznej kwoty zaopatrzenia emyrytalnego.

ROZDZIAŁ VI.

Postanowienia przejściowe.

Art. 35. Postanowienia art. 3 p. 2 ust. pierwszego niniejszego rozporządzenia, stanowiącego uiszczenie należności za zaliczenie czasu poprzedniej służby warunkiem tego zaliczenia i postanowienia art. 3 p. 2 ust. trzeciego tego rozporządzenia, określającego termin korzystania z tego zaliczenia, nie stosuje się przy ratalnem płaceniu należności za zaliczenia najwyżej 15 lat do tych pracowników, z którymi stosunek służbowy ulegnie rozwiązaniu w ciągu dwu lat, licząc od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, oraz do pozostałych po nich wdów i sierot.

Raty tej należności można potrącać z przyznanych zaopatrzeń.

Postanowienia końcowe.

Art. 36. Wykonanie niniejszego rozporządzenia powierza się Ministrowi Kolei, co do art. 3 p. 1 ust. ostatni i co do art. 11 ust. ostatni Ministrowi Kolei w porozumieniu z Ministrem Pracy i Opieki Społecznej, a co do art. 6 art. 17 p. 1, art. 25 p. 1 i art. 32 p. 1 Ministrowi Kolei w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

Art. 37. Rozporządzenie niniejsze obowiązuje tylko na ziemiach byłego zaboru rosyjskiego i austrjackiego i wchodzi w życie od pierwszego dnia miesiąca następującego po dniu jego ogłoszenia.

Z chwilą tą tracą moc obowiązującą względem osób nabywających

prawa z niniejszego rozporządzenia wszelkie ustawy i przepisy, normujące sprawę zaopatrzenia względnie ubezpieczenia emerytalnego, wdowiego i sierocego oraz sprawę odszkodowania za nieszczęśliwe wypadki.

Przezydent Rzeczypospolitej:
(—) ***I. Mościcki.***

Prezes Rady Ministrów:
(—) ***K. Bartel.***

Minister Spraw Wewnętrznych:
(—) ***Młodzianowski.***

Minister Spraw Zagranicznych:
(—) ***August Zaleski.***

Minister Spraw Wojskowych:
(—) ***J. Piłsudski.***

Minister Skarbu:
(—) ***C. Klarner.***

Minister Sprawiedliwości:
(—) ***W. Makowski.***

Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego:
(—) ***A. Sujkowski.***

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych:
(—) ***Dr. A. Raczyński.***

Minister Przemysłu i Handlu:
(—) ***E. Kwiatkowski.***

Minister Kolei:
(—) ***Romocki.***

Minister Robót Publicznych:
(—) ***W. Broniewski.***

Minister Pracy i Opieki Społecznej:
(—) ***Dr. Jurkiewicz.***

Minister Reform Rolnych:
(—) ***W. Staniewicz.***

155.

Rozporządzenie Ministra Komunikacji

z dnia 3 lutego 1927 r.

wydane w porozumieniu z Ministrami: Skarbu oraz Pracy i Opieki Społecznej w sprawie wykonania rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 3 września 1926 r. o zaopatrzeniu emerytalnem nieetatowych pracowników polskich kolei państwowych i o zaopatrzeniu pozostałych po nich wdów i sierot, oraz o odszkodowaniu za nieszęśliwe wypadki.

(Dz. U. R. P. № 26, poz. 201).

Na zasadzie art. 36 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 3 września 1926 r. (Dz. U. R. P. № 94, poz. 551) zarządza się, co następuje:

Do art. 2.

§ 1. Jako obowiązkową ilość dni roboczych należy uważać:

1) u pracowników opłacanych według tabeli A rozporządzeń Ministra Kolei z dnia 14 grudnia 1923 r. o uposażeniu nieetatowych pracowników stałych, dziennie płatnych (Dz. U. R. P. № 137, poz. 1142 i poz. 1143)—25 dni w ciągu każdego miesiąca,

2) u pracowników, opłacanych według tabeli B wspomnianych rozporządzeń—30 dni w ciągu każdego miesiąca.

Dotatku stołecznego í kresowego nie uwzględnia się przy potrącaniu opłaty.

Za czas urlopu i choroby, oraz za czas wszelkich przerw w pracy, nie spowodowanych rozwiązaniem stosunku służbowego uiszczają pracownicy opłatę w tym samym wymiarze, jak za czas faktycznej służby.

Jeśli pracownik zalega z uiszczeniem opłaty, należy zaległą opłatę potrącić z przyznanego zaopatrzenia emerytalnego, wdowiego, względnie sierocego.

Jako pracowników stale zajętych na parowozie, względnie stale zajętych przy obsłudze pociągów, uważa się tych wszystkich pracowników

parowozowych, względnie w służbie konduktorskiej, których na stałe przydzielono do takiej pracy i to tak długo, dopóki przydzielenie to nie zostanie cofnięte.

Do art. 3.

§ 2. 1) Ustalenie okresu, jaki ma być zaliczony z urzędu do wysługi emerytalnej z mocy art. 3 p. 1 ma być dokonane przedewszystkiem na podstawie zapisków urzędowych, a w braku tychże na podstawie dokumentów, dostarczonych przez odnośnych pracowników.

2) Co do pracowników byłych kolei rosyjskich, którzy dnia 1 stycznia 1918 r. pozostawali jeszcze na kolejowej służbie w Rosji uważa się, że wpłaconych swego czasu składek emerytalnych, względnie zabezpieczeniowych nie podjęli.

3) Jako czas służby w wojsku polskiem należy uważać czas spędzony przed powstaniem Państwa Polskiego na służbie w formacjach wojskowych, uznanych później przez Państwo Polskie jako polskie.

4) Ustalenie czasokresu, jaki ma być zaliczony z mocy art. 3 p. 2 na żądanie pracownika do jego wysługi emerytalnej, ma być dokonane na podstawie urzędowych zapisków, względnie dokumentów, dostarczonych przez pracownika. O ile pracownik nie posiadałby żadnych dokumentów w tym względzie, należy żądać od niego zaświadczenia dwu wiarogodnych świadków (możliwie z grona kolejowych pracowników etatowych), stwierdzającego daty, podane przez pracownika.

5) Procenty składane oblicza się za taki okres, jaki wykazuje w danej chwili wysługa emerytalna pracownika po doliczeniu okresu, za który oblicza się należność.

6) Należność za zaliczenie poprzedniego czasu służby należy pracownikom na ich prośbę rozłożyć na raty miesięczne. Ilość rat — nie przekraczając rat sześćdziesięciu — ustalać należy indywidualnie, zależnie od wysokości kwoty, jaką pracownik ma wpłacić za to zaliczenie i od wysokości jego płacy.

7) W razie zgłoszenia rezygnacji z zaliczenia poprzedniego czasu służby, zwraca się pracownikowi, względnie wdowie i dzieciom (wdowie i dzieciom niepodzielnie) całą kwotę wpłaconą (należność wraz z wpłaconemi procentami składanemi), bez oprocentowania.

Do art. 3 p. 1 ostatni ustęp i do art. 11 ustęp ostatni.

§ 3. Osobne rozporządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej wydane w porozumieniu z Ministrem Komunikacji, określi, co należy uważać za udział pracownika w poszczególnych instytucjach obowiązkowego ubezpieczenia na wypadek niezdolności do pracy, na starość i na wypadek śmierci, oraz sposob obliczania tego udziału, jak również sposób zaliczania przez określone wyżej instytucje ubezpieczeniowe odpowiedniego okresu za przekazaną sumę podwójnych opłat w myśl art. 2 rozporządzenia Prezydynta Rzeczypospolitej z dnia 3 września 1926 r., a nadto określi szczegółowo sposób wzajemnego przekazywania sum z powyżej określonych tytułów.

Do art. 4.

§ 4. Dyrekcje kolei państwowych ustalą w najkrótszym czasie wysługę emerytalną poszczególnych pracowników, objętych rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 3 września 1926 r. i wydadzą im zaświadczenia według załączonego wzoru „A“, stwierdzające, od jakiej daty liczy im się nieprzerwanie wysługa emerytalna.

Do art. 5.

§ 5. Prawo wyboru zaopatrzeń realizuje pracownik uprawniony (uprawniona wdowa, sierota) przez zrzeczenie się jednego z nich, składając w tym celu oświadczenie zredagowane według załączonego wzoru „C“.

Do art. 6.

§ 6. Upoważnia się dyrekcje kolei państwowych do przyznawania i wymiaru świadczeń, wynikających z rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 3 września 1626 r., oraz do dokonywania wszelkich urzędowych czynności, wynikających z wykonania tego rozporządzenia z wyjątkiem tych czynności, które w wspomnianem rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej lub w niniejszem rozporządzeniu zastrzeżone są wyraźnie Ministrowi Komunikacji, Ministrowi Skarbu, lub Ministrowi Pracy i Opieki Społecznej.

Kompetencja poszczególnych dyrekcyj w tym względzie rozciąga się na pracowników, podległych danej dyrekcji, oraz na emerytów, względnie wdowy i sieroty, którzy, będąc na służbie, ostatnio jej podlegali, względnie, których mężowie lub ojcowie, będąc na służbie, ostatnio jej podlegali.

Do art. 7.

§ 7. Wszelkie świadczenia wynikające z rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 3 września 1926 r. wymierza się analogicznie, jak płace służby czynnej.

Wypłatę zaopatrzeń emerytalnych, wdowich i sierocych należy uskuteczniać w zasadzie za pośrednictwem pocztowej kasy oszczędności. Jedynie w razie niemożności dokonywania wypłat poszczególnych w sposób powyższy z powodu znacznej odległości urzędu pocztowego, prowadzącego agendy pocztowej kasy oszczędności, od miejsca zamieszkania uprawnionego, uskuteczniać należy wypłaty za pośrednictwem urzędów kolejowych.

Do art. 8.

§ 8. Jako zmianę płac w rozumieniu art. 8 uważa się tylko ogólne zmiany płac, na całym obszarze Rzeczypospolitej, spowodowane ogólną zmianą stosunków ekonomicznych, a nie zmiany, w poszczególnych okręgach dyrekcyjnych, spowodowane zmianami ekonomicznych stosunków lokalnych.

Do art. 11 i art. 15.

§ 9. 1) Rezygnację ze służby uważać należy jako prośbę o rozwiązanie stosunku służbowego, jeśli pracownik odpowiada warunkom, określonym w art. 11 p. 1 i p. 2.

2) Jako nieszczęśliwy wypadek w rozumieniu rozporządzenia Prezydeta Rzeczypospolitej uważać należy każde nagłe zdarzenie, wynikłe z powodu, lub w czasie pełnienia służby, wywołane przyczyną zewnętrzną, a które spowodowało pośrednio lub bezpośrednio śmierć, względnie obrażeniu ciała, lub chorobę pracownika.

3) Zaopatrzenie emerytalne przyznaje się z urzędu na skutek zgłoszenia pisemnego lub protokularnego. Do zgłoszenia mają pracownicy w zasadzie dołączyć zaświadczenie wysługi emerytalnej.

Do art. 14.

§ 10. Ułamki roku, wynoszące więcej niż sześć miesięcy, liczy się za cały rok; wynoszących sześć miesięcy lub mniej, nie uwzględnia się.

Do art. 12.

§ 11. Emerytów, którym przyznano zaopatrzenie emerytalne z powodu rozwiązania stosunku służbowego z przyczyny czasowej niezdolności do pełnienia obowiązków służbowych, mogą dyrekcje poddawać oględzinom lekarskim, jednak nie częściej jak w terminach rocznych, celem stwierdzenia, czy emeryt nie odzyskał zdolności do pełnienia obowiązków służbowych.

W razie uchylenia się emeryta od tych oględzin, wchodzą w zastosowanie postanowienia ostatniego ustępu art. 17.

Do art. 15.

§ 12. Celem stwierdzenia wysokości stopnia niezdolności do zarobkowania dyrekcje poddają oględzinom lekarskim emerytów (poszkodowanych), którym przyznano odszkodowanie za nieszczęśliwy wypadek, w terminach ustalonych orzeczeniem lekarskim. Na żądanie emeryta (poszkodowanego) obowiązana jest dyrekcja poddać go oględzinom lekarskim w każdym czasie.

W razie wznowienia wypłaty odszkodowania wypłaca się je za czas przerwy w wysokości należnej (ust. przedostatni art. 15), to znaczy w razie podwyższenia tego odszkodowania, w wysokości dotychczasowej w razie zaś zmniejszenia w wysokości zniżonej.

Do art. 18 ust. drugi p. 2.

§ 13. Przepis ten nie stosuje się do wdowy, której zmarły mąż po zawarciu z nią małżeństwa wstąpił ponownie na służbę kolejową i ponownie został objęty rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 3 września 1926 r.

Do art. 20 i art. 28.

§ 14. Warunkiem przyznania zaopatrzenia żonie, względnie dzieciom emeryta, który utracił prawo do zaopatrzenia z powodu skazania go prawomocnym wyrokiem sądowym, jest stwierdzenie, że żona względnie dzieci pozbabione są środków utrzymania, a ponadto, w przypadkach, gdy przestępstwo popełnione zostało z chęci zysku, jeśli niema dowodów, iż brały one udział w przestępstwie, lub też z przestępstwa świadomie korzystały.

Zaopatrzenia te można przyznać i w niższej wysokości, jak określonej w art. 21 względnie w art. 29, zależnie od zdolności żony do zarobkowania i możności wykorzystania tej zdolności, dalej od okoliczności, czy żona względnie dzieci korzystają z jakichś stałych wsparć z jakiejkolwiek strony, czy też nie, i t. d.

Do art. 21, art. 29 i art. 33.

§ 15. Zaopatrzenie wdowie i sieroce przyznaje się z urzędu na skutek pisemnego lub protokularnego zgłoszenia.

Do zgłoszeń o przyznanie zaopatrzenia wdowiego, względnie sierocego, należy dołączyć: metrykę śmierci, metrykę ślubu, zaświadczenie wspólnego pożycia małżeńskiego, wydane przez właściwy urząd gminny, parafjalny, lub przez policję państwową, oraz metryki urodzin dzieci.

Jeśli sierota ukończyła już 18 lat życia, do zgłoszeń o zaopatrzenie ma być dołączone prócz metryki urodzin, zaświadczenie danego zakładu naukowego, stwierdzające, że sierota w zakładzie tym odbywa studja i że odbywanie studjów w tym zakładzie wyklucza możność równoczesnego stałego zarobkowania.

Jeśli sierota jest niezdolna do zarobkowania i z tego powodu należałoby jej przyznać zaopatrzenie poza 18 rok życia, podda ją dyrekcja oględzinom lekarskim.

Przyznanie zaopatrzenia uzależnione jest od wyniku tych oględzin.

Do art. 33.

§ 16. Pod mianem „zakład naukowy“ należy uważać prócz uczelni państwowych także i uczelnie prywatne, uznane przez Państwo, jeśli odbywanie studjów w tych uczelniach wyklucza możność równoczesnego stałego zarobkowania.

Do art. 35.

§ 17. Należność za zaliczenie lat, spłacalna ratalnie z zaopatrzenia emerytalnego, wdowiego, względnie sierocego (najwyżej 15 lat) należy rozłożyć na 60 rat miesięcznych.

Rozłożenie spłaty należności na więcej jak 60 rat miesięcznych zastrzega się Ministrowi Komunikacji. Odnośne wnioski prześlą dyrekcje

Ministerstwu tylko wówczas, gdy stwierdzone zostanie, iż byt interesowanego byłby poważnie zagrożony skutkiem spłacania należności w określonej wyżej ilości rat, a nie zachodzi usprawiedliwione domniemanie, iż interesowany nie przeżyje przynajmniej jeszcze lat 10.

§ 18. Dla badań lekarskich miarodajne są wyłącznie każdoczesne przepisy badania lekarskiego pracowników kolei państwowych, oraz każdoczesne przepisy o określaniu stopnia utraty zdolności do pracy wskutek nieszczęśliwych wypadków z tem, że ustalenie stopnia utraty zdolności do zarobkowania, spowodowanej nieszczęśliwym wypadkiem, zastrzega się komisji głównej, której opinja jest ostateczna.

Postanowienia art. 10 o odwołaniach przeciw orzeczeniom, wydanym w sprawach, unormowanych rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej, nie mają zastosowania do orzeczeń lekarskich.

§ 19. Wzory wymiaru świadczeń, jako też wzór zaliczenia lat poprzedniej służby, zaświadczenia wysługi emerytalnej i deklaracji zrzeczenia się jednego z zaopatrzeń podane są niżej, jako załączniki niniejszego rozporządzenia.

§ 20. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Komunikacji:
(—) *Romocki.*

Minister Skarbu:
(—) *G. Czechowicz.*

Minister Pracy i Opieki Społecznej:
(—) *Dr. Jurkiewicz.*

Załączniki do rozp. Min. Komunikacji z d. 3 lutego 1927 r. poz. 201.
Wzór A.

W Warszawie, dnia . . . .

DYREKCJA
KOLEI PAŃSTWOWYCH
w Warszawie.
№ . . . .

Do
Pana . . . .
. . . .
w . . . .

Z mocy postanowień art. 4 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 3 września 1926 r. (Dz. U. R. P. № 94, poz. 551) stwierdza się, że wysługę emerytalną Pana liczy się nieprzerwanie od . . . . 19 . . r.

Zaświadczenie wysługi emerytalnej z dnia . . . . . . № . . . unieważnia się.

PREZES DYREKCJI
w/z . . . .

Wzór B

W Warszawie, dnia . . . .

DYREKCJA
KOLEI PAŃSTWOWYCH
w Warszawie.
№ . . . .

Do
Pana . . . .
. . . .
w . . . .

W załatwieniu podania z dnia . . . . zaliczy się w myśl postanowień art. 3 p. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 3 września 1926 r. (Dz. U. R. P. № 94, poz. 551) do wysługi emerytalnej Pana, liczącej się obecnie nieprzerwanie od . . . ., czas od . . . . do . . . ., po uprzedniem uiszczeniu należności za to zaliczenie wraz z 6% odsetkami składanemi, w łącznej kwocie . . . . zł.

Powyższą kwotę potrąci się Panu z uposażenia w . . ratach miesięcznych, począwszy od . . . . Po spłaceniu ostatniej raty należy zwrócić się do Dyrekcji Kolei Państwowych w . . . . z żądaniem wydania Panu zaświadczenia, stwierdzającego od jakiej daty liczy się Panu nieprzerwanie wysługę emerytalną.

PREZES DYREKCJI
w/z . . . .

Wzór C.

Oświadczenie.

Celem korzystania z zaopatrzenia, należnego mi z mocy . . . ., zrzekam się w myśl postanowień art. 5 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 3 września 1926 r. (Dz. U. R. P. № 94, poz. 551) raz na zawsze prawa korzystania z zaopatrzenia, należnego mi z mocy . . . .

w Warszawie, dnia . . . .

(podpis)

Uwierzytelnienie podpisu.

Trzy wzory aktu wymiaru:

Wzór 1.

DYREKCJA
KOLEI PAŃSTWOWYCH
w Warszawie.
№ . . . .

Antoni Kamiński, lampiarz . . . . .
zwolniony ze służby od . . . .
z powodu . . . .

Ostatnia płaca dzienna (w wymiarze dla samotnych, z uwzględnieniem dodatku regulacyjnego) . . . . punktów.

Wysługę emerytalną liczy się nieprzerwanie od . . . .

Półtorakrotne liczenie lat od . . . . do . . . .

Obliczenie zaopatrzenia emerytalnego.

Załatwienie.

Do
Pana
. . . .
w . . . .

W następstwie rozwiązania z Panem stosunku służbowego z powodu . . . . przyznaje się Panu w myśl postanowień art. 11 p. . . . i art. 14 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 3 września 1926 r. (Dz. U. R. P. № 94, poz. 551) zaopatrzenie emerytalne w miesięcznej wysokości . . . punktów, począwszy od . . . . Powyższe zaopatrzenie emerytalne wypłacać się Panu będzie pierwszego dnia każdego miesiąca zgóry, według wartości punktów w danym miesiącu, za pośrednictwem pocztowej kasy oszczędności.

. . . . dokumentów zwraca się.

Prawo do pobierania zaopatrzenia emerytalnego nie przysługuje na okres przebywania dłużej niż pół roku poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej lub W. M. Gdańska, o ile Minister Komunikacji w porozumieniu z Ministrem Skarbu nie udzieli zezwolenia na korzystanie z zaopatrzenia poza okres powyższy.

W razie gdyby Pan utracił prawo do pobierania zaopatrzenia emerytalnego z powodów, wyszczególnionych w art. 16 i art. 17 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej, należy o tem zawiadomić natychmiast Dyrekcję Kolei Państwowych w · · · · · · · · · · w przeciwnym razie będą miały do Pana zastosowanie postanowienia art. 7 powyższego rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej.

w Warszawie, dnia · · · · · · · 192 · · · r.

PREZES DYREKCJI

w/z · · · · · · · · ·

Wzór 2.

DYREKCJA
KOLEI PAŃSTWOWYCH
w Warszawie.
№ · · · ·

· · · · · · · · · · · lampiarz · · · · · · · · · · · zwolniony ze służby od · · · · · · · · · z powodu · · · · · · · · · · · · ·

Ostatnia płaca dzienna (w wymiarze dla samotnych, z uwzględnieniem dodatku regulacyjnego) · · · · · · · · · · · · · · punktów.

Wysługę emerytalną liczy się nieprzerwanie od · · · · · · ·

Półtorakrotne liczenie lat od · · · · · · · · · · · do · · · · · ·

· · · · · · · · · · · · · · Uległ nieszczęśliwemu wypadkowi w służbie dnia · · · · · · · · · · · · ·

Wedle załączonego świadectwa lekarskiego utracił · · · % zdolności do zarobkowania.

Obliczenie zaopatrzenia emerytalnego i odszkodowania za nieszczęśliwy wypadek.

Załatwienie.

Do

Pana · · · · · · · · · · · · ·

· · · · · · · · · · · · · · ·

w · · · · · · · · · · · · ·

W następstwie rozwiazania z Panem stosunku służbowego z powodu niezdolności do pełnienia obowiązków służbowych, spowodowanej nieszczęśliwym wypadkiem w służbie, przyznaje się Panu w myśl postanowień art. 11 p. · · · i art. 14 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 3 września 1926 r. (Dz. U. R. P. № 94, poz. 551) zaopatrzenie emerytalne w miesięcznej wysokości · · · · · punktów.

Zarazem przyznaje się Panu, w myśl postanowień art. 15 powyższego rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej, odszkodowanie za nieszczęśliwy wypadek, jakiemu Pan uległ w służbie dnia · · · · · · · · · · ·, w wysokości · · · % pięćdziesięcioprocentowej kwoty podstawy wymiaru zaopatrzenia emerytalnego, t. z. · · · ·, w wysokości · · · %.

W razie zmiany stopnia utraty zdolności do zarobkowania, spowodowanej nieszczęśliwym wypadkiem, podwyższy się, względnie obniży odpowiednio wysokość powyższego odszkodowania, a to od pierwszego dnia następującego miesiąca po dniu stwierdzenia tej zmiany.

Zaopatrzenie emerytalne, jako też odszkodowanie przyznaje się Panu od · · · · · · · · · · a wypłacać się je będzie pierwszego dnia każdego miesiąca z góry, według wartości punktów w danym mieciącu, za pośrednictwem pocztowej kasy oszczędności.

Prawo do pobierania zaopatrzenia emerytalnego nie przysługuje na okres przebywania dłużej niż pół roku poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej lub W. M. Gdańska, o ile Minister Komunikacji w porozumieniu z Ministrem Skarbu nie udzieli zezwolenia na korzystanie z zaopatrzenia poza okres powyższy.

W razie gdyby Pan utracił prawo do pobierania zaopatrzenia emerytalnego z powodów, wyszczególnionych w art. 16 i art. 17 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej, należy o tem zawiadomić natychmiast Dyrekcję Kolei Państwowych w · · · · · · · · · ·, w przeciwnym razie będą miały do Pana zastosowanie postanowienia art. 7 powyższego rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej.

w Warszawie, dnia · · · · · · 19 · · r.

PREZES DYREKCJI

w/z · · · · · · · · · · · ·

Wzór 3.

DYREKCJA
KOLEI PAŃSTWOWYCH
w Warszawie.
№ . . . .

. . . . lampiarz . . . . . . zmarł dnia . . . . Ostatnia płaca dzienna (w wymiarze dla samotnych, z uwzględnieniem dodatku regulacyjnego) . . . . punktów. Wysługę emerytalną liczy się nieprzerwanie od . . . . Półtorakrotne liczenie lat od . . . . do . . . . . . Uległ nieszczęśliwemu wypadkowi w służbie dnia . . . . Śmierć nastąpiła skutkiem nieszczęśliwego wypadku.

Małżeństwo zawarte dnia . . . .
Dzieci:

. . . . ur. . . . .
. . . . ur. . . . .
. . . . ur. . . . .
. . . . ur. . . . .

Obliczenie.

Załatwienie.

Do
Pani . . . .
. . . .
w . . . .

Z powodu śmierci męża Pani . . . . lampiarza . . . . , zaszłej dnia . . . . , przyznaje się Pani, w myśl postanowień art. 18 i art. 21 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 3 września 1926 r. (Dz. U. R. P. № 94, poz. 551), zaopatrzenie wdowie w miesięcznej wysokości . . . . punktów.

Tytułem odszkodowania za śmierć męża, spowodowaną nieszczęśliwym wypadkiem w służbie, podwyższa się to zaopatrzenie

wdowie o 20% pięćdziesięcioprocentowej kwoty podstawy wymiaru zaopatrzenia, a więc do miesięcznej wysokości · · · · · · punktów.

Zarazem przyznaje się pozostałym sierotom, a mianowicie:

· · · · · · · · ur. · · · · · ·

· · · · · · · · ur. · · · · · ·

· · · · · · · · ur. · · · · · ·

· · · · · · · · ur. · · · · · ·

w myśl postanowień art. art. 26 i 29 powyższego rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej, zaopatrzenia sieroce w miesięcznej wysokości po · · · · punktów.

Po zaprzestaniu pobierania zaopatrzenia sierocego przez jedną z sierot, podwyższy się zaopatrzenia pozostałych sierot do normalnej wysokości każdę z wyżej przyznanych.

Powyższe zaopatrzenie sieroce podwyższa się tytułem odszkodowania za śmieć ojca, spowodowaną nieszczęśliwym wypadkiem w służbie o 10 · pięćdziesięcioprocentowej kwoty podstawy wymiaru zaopatrzenia, t. j. do miesięcznej wysokości · · · · punktów.

Zaopatrzenie wdowie i zaopatrzenie sieroce przyznaje się od dnia · · · · · · · · · · a wypłacać się je będzie pierwszego dnia każdego miesiąca zgóry, według wartości punktów w danym miesiącu, za pośrednictwem pocztowej kasy oszczędności.

W razie gdyby Pani, lub którakolwiek z sierot, utraciła prawo do pobierania zaopatrzenia sierocego z powodów wyszczególnionych w art. 24 i art. 25, względnie w art. 31 i art. 32 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej, należy o tem zawiadomić natychmiast Dyrekcję Kolei Państwowych w · · · · · · · w przeciwnym razie będą miały do Pani zastosowanie postanowienia art. 7 powyższego rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej.

w Warszawie, dnia · · · · · · · · · 192 · · r.

PREZES DYREKCJI

w/z · · · · · · · · · · · ·

156.

Okólnik M. K. w sprawie interpelacji rozporządzenia z dnia 3 września 1926 r.

Okólnik Ministerstwa Komunikacji.

z dnia 31 stycznia 1927 r. № I/21587/26.

w sprawie interpretacji rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 3 września 1926 r. o zaopatrzeniu emerytalnem nieetatowych pracowników Polskich Kolei Państwowych i o zaopatrzeniu pozostałych po nich wdów i sierot, oraz o odszkodowaniu za nieszczęśliwe wypadki.

Art. 3 p. 2 Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 3 września 1926 r., o zaopatrzeniu emerytalnem nieetatowych pracowników Polskich Kolei Państwowych i o zaopatrzeniu pozostałych po nich wdów i sierot, oraz o odszkodowaniu za nieszczęśliwe wypadki stanowi:

„Czas, spędzony przed objęciem pracownika niniejszem rozporządzeniem i t. d... zalicza się do jego wysługi emerytalnej i t. d... po uprzedniem uiszczeniu należności za to zaliczenie i t. d.."

Ustęp drugi punktu 2 tego artykułu stanowi:

„Wdowa, lub sieroty po zmarłym pracowniku emerycie i t. d... pragnący korzystać z tego zaliczenia, muszą uiścić zaległą część tej należności".

Z powyższego wynika, iż przez samo zadeklarowanie się płacenia, względnie przez zaczęcie płacenia rat należności za zaliczenie pewnego okresu do wysługi emerytalnej, pracownik, względnie emeryt, wdowa, lub sierota nie nabywają jeszcze żadnego prawa do zaliczenia tego okresu, gdyż o zaliczeniu tem nie może być mowy przed uiszczeniem ostatniej raty tej należności.

Tem samem nie można uważać tego uprawnienia, powstającego dopiero po uiszczeniu całej należności, a więc w przypadkach, o które chodzi, mogącego powstać dopiero po rozwiązaniu stosunku służbowego, względnie po śmierci pracownika, jako prawo pochodne, zależne od uzyskania prawa w okresie pozostawania na służbie czynnej, względnie

przez męża lub ojca, gdyż osoby te nie uiściwszy w całej należności za to zaliczenie żadnego prawa w tym względzie nie posiadały.

Prawo emeryta, względnie wdowy lub sieroty do zaliczenia pewnego okresu do wysługi emerytalnej należy zatem uważać jako prawo pierwotne, uzależnione jedynie od uiszczania w całości należności za to zaliczenie. Warunek ten nie obowiązuje w okresie pierwszych dwu lat, licząc od dnia wejścia w życie rzeczonego rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej (art. 35).

Reasumując powyższe wywody stwierdza się, że byli pracownicy nieetatowi, zwolnieni ze służby po 1 października 1926 r., oraz pozostałe po pracownikach, objętych rzeczonem rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej, wdowy i sieroty mają prawo do zaliczenia pewnego okresu do ich wysługi emerytalnej, względnie do wysługi emerytalnej ich mężów, ojców, chociaż oni sami, względnie ich mężowie, ojcowie, będąc na służbie czynnej, nie zdeklarowali się jeszcze do wpłacenia należności za to zaliczenie.

Dyrektor Departamentu:
(—) *Gałecki.*

Okólnik Ministerstwa Komunikacji.

z dnia 12 lutego 1927 r., № I.962/4/27.

w sprawie interpretacji rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 3 września 1926 r. o zaopatrzeniu emerytalnem nieetatowych pracowników Polskich Kolei Państwowych i o zaopatrzeniu pozostałych po nich wdów i sierot, oraz o odszkodowaniu za nieszczęśliwe wypadki.

Sprawozdanie Dyrekcji Kolei Państwowych . . . .

Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 3-go września 1926 r. o zaopatrzeniu emerytalnem nieetatowych pracowników P. K. P. i o zaopatrzeniu pozostałych po nich wdów i sierot oraz o odszkodowaniu za nieszczęśliwe wypadki, — ogłoszone w Dzienniku Ustaw R. P. № 94, poz. 551, które weszło w życie od dnia 1 października 1926, uchyliło z tym dniem wszelkie ustawy i przepisy, normujące sprawę zao-

patrzenia, wzgl. ubezpieczenia emerytalnego wdowiego i sierocego oraz sprawę odszkodowań za nieszczęśliwe wypadki.

W związku z tem wyłania się szereg wątpliwości, które w tym względzie wymagają zasadniczego rozstrzygnięcia, wzgl. wyjaśnienia ze strony Ministerstwa a które pozwola sobie podpisana D. K. P. przedstawić na przykładach:

1) nieetatowy pracownik A) uległ nieszczęśliwemu wypadkowi na służbie dnia 1 września 1926 r. i wskutek następstw wypadku pozostaje w leczeniu i służby nie pełni.

Zgodnie z postanowieniami ustawy z dnia 8 listopada 1921 r. Dz. U. R. P. № 2/22 i dotyczącego rozp. M. K. z 5 sierpnia 1922 r. № 1.12042/4/22, Dz. U. R. P. № 88/22, przysługiwałoby mu zaopatrzenie urazowe na czas leczenia od 29 września 1926 r. t. j. od początku 5 tygodnia po wypadku.

2) nieetowy pracownik B) uległ wypadkowi na służbie dnia 26 listopada 1925 r. Wskutek następstw wypadku chorował przez przeciąg jednego roku, poczem rozwiązano z nim stosunek służbowy z dniem 7 grudnia 1926 r.

Zgodnie z ustawą z dn. 8 listopada 1921 r. i rozp. M. K. z 5 sierpnia 1922 przysługiwałoby mu, niezależnie od zaopatrzenia na czas leczenia, stałe miesięczne zaopatrzenie urazowe od dnia 8 grudnia 1926 r., t. j. od dnia zwolnienia go ze służby na P. K. P.

Nadmienia się przytem, pracownik B) był członkiem b. austr. funduszu prowizyjnego od 1 stycznia 1917 r., wkładki zaś statutowe do tegoż funduszu wpłacał od 1 stycznia 1917 do 30 czerwca 1920 r.

Wobec tego uprasza się o wyjaśnienie, czy ze względu na powołane na wstępie rozporządzenie Prezydenta z dnia 3 września 1926 r. należy pracownikowi ad 1) wymienionemu wypłatę zaopatrzenia urazowego przerwać z dniem 1 października 1926 r.

Równocześnie uprasza się o wyjaśnienie, czy pracownikowi ad 2) wymienionemu, należałoby od dnia rozwiązania z nim stosunku służbowego, t. j. od 8 grudnia 1926 r., wymierzyć zaopatrzenie urazowe, przewidziane ustawą z 8/XI/1921 r., czy też wyznaczyć mu zaopatrzenie eme-

rytalne i odszkodowanie za nieszczęśliwy wypadek, przewidziane art. 14 ustęp 4) i art. 15 rozp. Prezydenta z dnia 3 września 1926 r.

Na sprawozdanie . . . .
oznajmia się co następuje:

W myśl postanowień art. 37 ust. drugi rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 3 września 1926 r. o zaopatrzeniu emerytalnem nieetatowych pracowników Polskich Kolei Państwowych i o zaopatrzeniu pozostałych po nich wdów i sierot, oraz o odszkodowaniu za nieszczęśliwe wypadki straciły swoją moc obowiązującą względem osób, nabywających prawa z tego rozporządzenia, wszelkie ustawy i przepisy normujące zabezpieczenia, względnie ubezpieczenia emerytalne wdowie i sieroce, oraz sprawę odszkodowania za nieszczęśliwe wypadki.

A więc ustawa z dnia 8 listopada 1921 r. (Dz. U. R. P. № 2 z r. 1922, poz. 5), jako też, wydane z mocy tej ustawy, rozporządzenie Ministra Kolei z dnia 5 sierpnia 1922 r. № I.12042/22 straciły z dniem 1 października 1926 r. swą moc obowiązującą tak względem nieetatowego pracownika „A", jak i względem nieetatowego pracownika „B", których sprawy Dyrekcja w swem sprawozdaniu przykładowo porusza.

Uprawnienia obu tych pracowników do odszkodowania z powodu nieszczęśliwego wypadku należy przeto traktować ściśle według postanowień rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 3 września 1926 r., t. z. w razie niezdolności do pełnienia obowiązków służbowych, spowodowanej nieszczęśliwym wypadkiem i rozwiązania stosunku służbowego z tego właśnie powodu, przyznać im od dnia następnego po dniu wstrzymania wypłaty poborów służby czynnej zaopatrzenia emerytalne (art. 11), oraz odszkodowania za nieszczęśliwe wypadki (art. 15).

O wypłaceniu w powyższych dwu przypadkach (rozwiązanie stosunku służbowego po 1 października 1926 r.), jakichkolwiek rent z mocy ustawy z dnia 8 listopada 1921 r. poza 1 października 1926 r. mowy być nie może.

Naczelnik Wydziału:
(—) *Bogdanowicz.*

Okólnik Ministerstwa Komunikacji.

z dnia 30 marca 1927 r. № I.7169/4/27.

w sprawie interpretacji rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 3 września 1926 r. o zaopatrzeniu emerytalnem nieetatowych pracowników Polskich Kolei Państwowych i o zaopatrzeniu pozostałych po nich wdów i sierot, oraz o odszkodowaniu za nieszczęśliwe wypadki.

Wobec ogłoszenia w dzienniku ustaw Rzeczypospolitej Polskiej № 26 z b. r. pod poz. 201 rozporządzenia Ministra Komunikacji z dnia 3 lutego 1927 r., wydanego w porozumieziu z Ministrami: Skarbu, oraz Pracy i Opieki Społecznej, w sprawie wykonania rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolite, z dnia 3 września 1926 r., o zaopatrzeniu emerytalnem nieetatowych pracowników Polskich Kolei Państwowych i o zaopatrzeniu pozostałych po nich wdów i sierot, oraz o odszkodowaniu za nieszczęśliwe wypadki, przystąpią Dyrekcje natychmiast do wykonania powyższego rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej, w szczególności do ustalenia wysługi emerytalnej pracowników niem objętych.

Dlatego też Ministerstwo Komunikacji zwraca uwagę Dyrekcji w tym kierunku, że jako służbę w wojsku polskiem, zaliczalną do wysługi emerytalnej, w myśl art. 3, p. 1, ust. 4 powyższego rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej (§ 2, p. 3 rozp. Ministra Komunikacji z 3 lutego 1927) uważa się służbę, odbytą przed powstaniem Państwa Polskiego w formacjach, względnie organizacjach wojskowych, uznanych przez Państwo Polskie jako polskie, względnie z mocy rozporządzenia Ministra Spraw Wojskowych z dnia 19 stycznia 1927 r. o wykonaniu rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 13 grudnia 1926 r., w sprawie zmian, niektórych postanowień ustawy z dnia 11 grudnia 1923 r. o zaopatrzeniu emerytalnem funkcjonarjuszów państwowych i zawodowych wojskowych (Dz. U. R. P. № 9, poz. 72) zaliczalną do polskiej służby wojskowej.

Formacje te, względnie organizacje są następujące:

A. Formacje:

1. Legjony Polskie (Polski Korpus Posiłkowy, Polska Siła Zbrojna) od 1 sierpnia 1914 r.

2. Bajończycy od 21 sierpnia 1914 do 22 sierpnia 1915.
3. Legjon Puławski od 18 października 1914.
4. Brygada Strzelców Polskich od 13 października 1915.
5. Dywizja Strzelców Polskich od 21 lutego 1917.
6. I Korpus Polski od 6 sierpnia 1917 do 7 lipca 1918.
7. II Korpus Polski od 8 grudnia 1917 do 12 maja 1918.
8. III Korpus Polski od 15 stycznia 1918 do 22 sierpnia 1918.
9. Oddział Polski w Odesie od 23 listopada 1917 do 20 kwietnia 1918.
10. Polska Oddzielna Brygada na Kaukazie od 25 grudnia 1917 do 26 lipca 1918.
11. Oddział na Murmanie od 29 czerwca 1918.
12. Oddział na Kubaniu od 24 sierpnia 1918.
13. IV Dywizja Gen. Żeligowskiego od 23 października 1918.
14. V Dywizja Syberyjska od 23 czerwca 1918.
15. Armja Polska we Francji od 4 czerwca 1917 r.
16. P. O. W. od 1 sierpnia 1914.

B. Organizacje:

1. Związek Walki Czynnej od 1 czerwca 1908.
2. Związek Strzelecki od 1 grudnia 1910.
3. Strzelec od 1 grudnia 1910.
4. Armja Polska od 1 października 1910.
5. Polskie Drużyny Strzeleckie od 31 lipca 1911.
6. Sokole Drużyny Polowe od 1 lipca 1912 r.
7. Drużyny Bartoszowe od 1 lipca 1912.
8. Drużyny Tow. im. Kościuszki od 1 lipca 1912.
9. Drużyny Podhalańskie od 1 lipca 1912.

Pracownicy, którzy ubiegają się o zaliczenie do wysługi emerytalnej czasu służby w jednej z powyższych formacji lub organizacji wojskowych, powinni przedstawić wiarogodne dowody, stwierdzające dokładnie czas służby, odbytej w tych formacjach, lub organizacjach.

W przypadku nieposiadania takich dowodów, czas tej służby może być stwierdzony w drodze zaświadczenia, potwierdzonego co do prawdziwości dat podpisami conajmniej dwóch wiarogodnych świadków (możliwie z grona etatowych pracowników kolejowych, lub z grona ustalonych funkcjonarjuszów państwowych, albo też z grona zawodowych wojskowych.

Świadkowie powinni w zaświadczeniu przytoczyć zarazem źródło posiadanych wiadomości. Podpisy świadków mają być urzędownie uwierzytelnione.

Dyrektor Departamentu:
(—) *Gałecki.*

Okólnik Ministerstwa Komunikacji

z dnia 30 kwietnia 1927, № I/9268/27.

w sprawie interpetacji rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 3 września 1926 r. o zaopatrzeniu emerytalnem nieetatowych pracowników Polskich Kolei Państwowych i o zaopatrzeniu pozostałych po nich wdów i sierot, oraz o odszkodowaniu za nieszczęśliwe wypadki.

W sprawie interpetacji niektórych postanowień rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 3 września 1926 r. o zaopatrzeniu emerytalnem nieetatowych pracowników Polskich Kolei Państwowych i zaopatrzeniu pozostałych po nich wdów i sierot, oraz o odszkodowaniu za nieszczęśliwe wypadki, jako też w sprawie interpretacji Okólnika Ministerstwa Komunikacji z dnia 31 stycznia 1927 r. Nr. I/21587/27 oznajmia się, co następuje:

1) Pracownik, z którym rozwiązano stosunek służbowy z powodu fizycznej lub umysłowej niezdolności do pełnienia obowiązków służbowych, nabywa w myśl postanowień art. 11, p. 3 powyższego rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej prawo do zaopatrzenia emerytalnego, jeśli ma conajmniej 5 lat wysługi emerytalnej. Jeśli więc tego rodzaju pracownik w dniu rozwiązania z nim stosunku służbowego nie ma jeszcze 5 lat wysługi emerytalnej, musi chcąc uzyskać prawo do zaopatrzenia emerytalnego, zaliczyć sobie taki okres, aby łącznie z faktyczną wysługą emerytalną miał conajmniej lat pięć.

To samo odnosi się i do wdów i sierot po pracownikach zmarłych w czasie trwania stosunku służbowego, które uzyskują prawo do zaopatrzenia wdowiego względnie sierocego z mocy postanowień art. 18, ust. 1, p. 2, względnie art. 26, p. 2 powyższego rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej.

Warunek osiągnięcia conajmniej 15-to letniej wysługi emerytalnej wymagany jest tylko w tych przypadkach, kiedy pracownik może uzyskać prawo do zaopatrzenia emerytalnego tylko z mocy postanowień art. 11, p. 1 lub p. 5 rzeczonego rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolite.

2) Czas, spędzony w jednem z byłych państw zaborczych na służbie kolejowej państwowej lub prywatnej, opłacany półtorakrotnemi składkami emerytalnemi (służba parowozowa, konduktorska, przetokowa, dawnych austr. Platzmeistrów), zalicza się w myśl postanowień art. 3, p. 1 rzeczonego rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej do wysługi emerytalnej w wymiarze: pełny rok jako 18 miesięcy. Okres tego rodzaju służby w byłem państwie zaborczem należy uwzględnić w wymiarze pełny rok, jako 18 miesięcy już przy obecnie przez Dyrekcję dokonywanem ustaleniu wysługi emerytalnej pracowników stałych dziennie płatnych, oraz w wydawanych przez Dyrekcję zaświadczeniach o wysłudze emerytalnej. W zaświadczeniu tem należy wyraźnie zauważyć, że okres od—do, jako okres służby parowozowej, konduktorskiej i t. p., zaliczone w wymiarze rok za 18 miesięcy.

Interpretacja powyższa wynika z brzmienia art. 3, p. 1 powyższego rozporządzenia, które stanowi, że do wysługi emerytalnej zalicza się czas spędzony na służbie kolejowej, opłacany składkami i t. d. Ponieważ w przypadkach, o które chodzi, pracownicy opłacali okres swej służby półtorakrotnie i z tego powodu nabyli prawo do liczenia im każdego pełnego roku jako 18 miesięcy, nie mogą obecnie utracić tego prawa, za które swego czasu odpowiednio zapłacili. Słowa, użyte w art. 3, p. 1 „czas spędzony na służbie", w niczem nie mogą osłabić powyższej interpretacji, jeśli się rozważy, że użyte one zostały tylko dla przeciwstawienia służby kolejowej innego rodzaju służbom, jak np. służbie w starostwach, na poczcie i t. d.

Natomiast czasu, spędzonego przed objęciem pracownika powyższem rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej na służbie parowozowej,

konduktorskiej i t. d., nie opłacanego składkami emerytalnemi, nie można liczyć z mocy postanowień art. 3, p. 2 (opłatnie) w wymiarze rok jako 18 miesięcy, lecz tylko pojedyńczo.

3) Zaliczenie okresu służby w byłem państwie zaborczem w wymiarze rok jako 18 miesięcy wpływa nietylko na wymiar, lecz także i na uzasadnienie roszczenia o zaopatrzenie emerytalne.

Płacenie półtorakrotnej opłaty od 1 października 1926 r. wpływa tylko na wymiar, nie zaś na uzyskanie prawa do zaopatrzenia emerytalnego. Wypływa to niezbicie z postanowień art. 14, ust. ostatni rozporządzenia Prezydenta, wedle których każdy pełny rok, opłacany podwyżsoną opłatą, liczy się przy wymiarze zaopatrzenia półtorakrotnie.

4) Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 3 września 1926 r. nie zawiera żadnego ograniczenia zaliczenia do wysługi emerytalnej czasu służby cywilnej czy wojskowej, ograniczenia polegającego na zakazie zaliczania czasu służby, odbytej przed ukończeniem 18 lat życia. Przeto stosowanie jakichkolwiek ograniczeń w tym względzie nie jest dopuszalne.

5) Czas służby wojskowej polskiej zalicza się do wysługi emerytalnej bez względu na to, kiedy pracownik ją odbył, czy bezpośrednio przed wstąpieniem na służbę kolejową, czy też przed wstąpieniem na inną służbę, zaliczalną lub niezaliczalną do wysługi emerytalnej.

Zaliczenie okresu, przez który pracownik obok służby kolejowej pełnił także służbę w jednej z organizacji wojskowych, wyszczególnionych w okólniku Ministerstwa Komunikacji z dnia 30 stycznia 1927 r. № I/7169/27 pod „B“, nastąpić może tylko z jednego lub drugiego tytułu, gdyż pewne konkretnie oznaczone, jednorazowo uprawnienie, przysługujące komuś z dwu tytułów, zawsze tylko raz może być zrealizowane.

6) Zaliczenie czasu służby wojskowej do wysługi emerytalnej wpływa nie tylko na wymiar zaopatrzenia emerytalnego, lecz także i na uzasadnienie roszczenia o to zaopatrzenie.

7) W myśl postanowień art. 3, p. 2 rzeczonego rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej należność za zaliczenie pewnego okresu do wysługi emerytalnej wynosi 6% kwoty, należnej pracownikowi tytułem poborów służby czynnej, stanowiącej podstawę wymiaru opłaty (art. 2), obli-

czonej za cały okres podlegający zaliczeniu, wraz z 6% rocznemi (czyli 0,5% miesięcznemi) odsetkami składanemi, obliczonemi w stosunku miesięcznym za cały okres wysługi emerytalnej, osiągniętej na podstawie tego zaliczenia, w dniu dokonania zaliczenia.

Dyrektor Departametu:
(—) *Gałecki.*

157.

Wyjaśnienie M. K. w sprawie czasu, do którego zalicza się służba w b. państwie rosyjskiem pracown. stałodziennym.

Ministerstwo Komunikacji pismem z dnia 12.IV 1927 r. № I.5483/4/27 wyjaśniło, że pracownikowi stałodziennemu czas służby w Rosji po przewrocie politycznym w żadnym wypadku nie może być zaliczony do wysługi emerytalnej.

O ile pracownik ten w czasie swej służby na P. K. P. był uczestnikiem Tymczasowej Kasy Przezorności (ustawa z dnia 8.II 1919) okres ten należy zaliczyć mu w myśl art. 3, punkt 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 3.IX 1926 bez opłaty.

158.

Przepisy o ewidencji emerytalnej pracowników przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe", oraz o ewidencji emerytów, wdów i sierot, zatwierdzone decyzją Ministra Komunikacji z d. 27 kwietnia 1927 r. Nr. I-3550/27.

§ 1.

1. Dla celów rocznej statystyki emerytalnej i statystyki odszkodowań za nieszczęśliwe wypadki wprowadza się ewidencję pracowników przesiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe", jakoteż ewidencję emerytowanych pracowników tego przedsiębiorstwa, oraz pozostałych po pracownikach wdów i sierot, pobierających zaopatrzenie wdowie, względnie sieroce.

2. Ewidecja ta nie obejmuje pracowników kontraktowych, oraz pracowników próbnych i czasowych.

§ 2.

Ewidencję powyższą prowadzi się według następujących sześciu grup:

1) grupa A — pracownicy w służbie ruchu i w służbie drogowej na linji,

2) grupa B — pracownicy w służbie konduktorskiej,

3) grupa C — pracownicy w służbie na parowozach,

4) grupa D — pracownicy w służbie warsztatowej,

5) grupa E — pracownicy w służbie magazynowej,

6) grupa F — pracownicy nie zaliczeni do żadnej z powyższych grup.

Do grupy A. zalicza się pracowników, których przydzielono na stałe do wykonywania służby: zawiadowcy stacji, dyżurnego ruchu, rewizora pociągów (kontrolera biletów), zwrotniczego, nastawniczego, ustawiacza, przetokowego, kontrolera wagonów, rewidenta wagonów, spisywacza wagonów i ceduł, kancelisty technicznego, pilota, kredowacza, plombiarza, smarownika stacyjnego, zawiadowcy odcinka drogowego, zawiadowcy odcinka sygnalizacji, mostowniczego, montera sygnalizacji, nadzorcy przewodów, torowego, dróżnika obchodowego. dróżnika przejazdowego, blokowego, motorniczego, oraz rzemieślników i robotników, używanych do robót na linji.

Do grupy B. zalicza się tych wszystkich pracowników służby konduktorskiej, których na stałe przydzielono do obsługi pociągów i to tak długo, dopóki przydzielenie to nie zostanie cofnięte.

Do grupy C. zalicza się tych wszystkich pracowników parowozowych, oraz maszynistów wagonów motorowych, których przydzielono na stałe do służby na parowozach, względnie wagonach motorowych i to tak długu, dopóki przydzielenie to nie zostanie cofnięte.

Do grupy D. zalicza się rzemieślników (robotników) warsztatów głównych i podręcznych, oraz odnośne organa nadzorcze.

Do grupy E. zalicza się organa wykonawcze i nadzorcze w magazynach towarowych i magazynach zasobów.

Do grupy F. zalicza się tych wszystkich pracowników, których nie zaliczono do jednej z grup powyższych.

§ 3.

Ewidencję prowadzi się na podstawie kart ewidencyjnych (form. C.).

Karty ewidencyjne etatowych pracowników sporządzają Dyrekcje na podstawie własnych danych, karty ewidencyjne nieetatowych pracowników na podstawie kwestjonarjuszów (form. A.) i kart pomocniczych (form. B.).

§ 4.

Urzędy kolejowe wypełniają kwestjonarjusze w wszystkich rubrykach strony 1-szej i 2-giej.

1. Rubryka 4, 5 i 6 mają być wypełnione na podstawie metryk.

2. Rubryki 7-a, b, d, e, 8-a, b, d, e, g, na podstawie dokumentów, dostarczonych przez pracownika, względnie na podstawie urzędowych zapisków danego urzędu.

3. Czas opłacany składkami do kas emerytalnych (do kasy przezorności) należy oznaczyć w rubrykach 7-a, b, d, e, i 8-a, b.

Jeśli pracownik wpłacone swego czasu składki podjął, należy uwidocznić odnośny czasokres w rubrykach 7-c, f, jako nieopłacony składkami.

Co do pracowników byłych kolei rosyjskich, którzy dnia 1 stycznia 1918 r. pozostawali jeszcze na kolejowej służbie w Rosji uważa się, że wpłaconych swego czasu składek emerytalnych, względnie zabezpieczeniowych, nie podjęli.

4. Rubryki 9-a, b, c, wypełnić należy na podstawie książeczek wojskowych, względnie na podstawie zaświadczeń właściwej władzy wojskowej.

5. W rubryce 9-c, uwzględnić należy czas spędzony przed powstaniem Państwa Polskiego na służbie w formacjach wojskowych, uznanych przez Państwo Polskie jako polskie.

6. Rubrykę 10 należy wypełnić na podstawie zaświadczenia właściwej instytucji ubezpieczeniowej, względnie na podstawie zapisków urzędowych danego urzędu.

7. Rubryki 7-c, f, i 8-c, f, h, mogą być wypełnione także na podstawie zaświadczeń dwu wiarogodnych świadków (możliwie z grona etatowych pracowników przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe"), stwierdzających prawdziwość danych okoliczności z wskazaniem źródła wiadomości o danych, które stwierdzają.

8. Dokumenty na podstawie których stwierdzono daty rubryk 7-a,

b, d, e, 8-d, e, i 10 mają być dołączone do kwestjonarjusza i uwidocznione w rubryce 11.

9. W rubryce 12 mają być uwidocznione te wszystkie dokumenty, akta, pisma, zaświadczenia i t. p., na podstawie których stwierdono daty rubryk 7-a, b, c, f, 8-a, b, c, f, g, h, 9-a, b, c i 10 (o ile daty rubryki 10 stwierdzono nie na podstawie pisma odnośnej instytucji ubezpieczeniowej lecz na podstawie innych pism, zapisków, aktów i t. p.).

10. Kwestjonarjusze wypełnione w sposób powyższy uzupełniają urzędy cyfrą rzymską tego wydziału Dyrekcji, który prowadzi sprawy personalne danego pracownika oraz literą, oznaczającą grupę, do której zaliczono danego pracownika w myśl § 2 niniejszego rozporządzenia. Cyfra ma być umieszczona po lewej stronie litery „G", litera oznaczająca grupę po prawej stronie tej litery (strona pierwsza kwestjonarjusza, po lewej stronie, u góry).

11. W powyższy sposób wypełnione kwestjonarjusze przesyłają urzędy kolejowe bezpośredno tym wydziałom właściwej Dyrekcji, których cyfrą oznaczono kwestjonarjusze (p. 10 niniejszego par.).

§ 5.

Za właściwe i zgodne z prawdą wypełnienie kwestjonarjuszów odpowiadają prócz pracowników, którzy je wypełniali także i przełożeni odnośnych urzędów osobiście.

W razie stwierdzenia, że kwestjonarjusz zawiera daty nieprawdziwe i że daty te wstawiono rozmyślnie lub wskutek niedbalstwa, wdroży Dyrekcja przeciw odpowiedzialnemu przełożonemu dochodzenie dyscyplinarne pociągając równocześnie do odpowiedzialności dyscyplinarnej, względnie porządkowej, (nieetatowego) i bezpośrednio winnego pracownika.

§ 6.

Właściwy wydział Dyrekcji sprawdza prawidłowe wypełnienie kwestjonarjusza i wpisuje na stronie 3-ciej kwestjonarjusza, u góry numer karty ewidencyjnej (§ 9 p. 1).

§ 7.

Wydział rachunkowy Dyrekcji stwierdza na stronie 3-ciej kwestjonarjusza, czy wedle zapisków tego wydziału dany pracownik, służąc na kole-

jach pastwowych opłacał rzeczywiście w okresach, podanych w rubrykach 7-a, b, i 8-a, b, składki do kasy emerytalnej (do kasy przezorności), względnie, czy rzeczywiście płacił opłatę emerytalną i czy te składki, opłata, nie zostały mu zwrócone.

§ 8.

Wydział osobowy Dyrekcji oblicza na stronie 4-tej kwestjonarjusza wysługę emerytalną danego pracownika i wpisuje datę, od jakiej liczy się nieprzerwanie bieg wysługi emerytalnej.

Po odnotowaniu w skorowidzu (§ 14) numeru karty ewidencyjnej, przesyła wydział osobowy kwestjonarjusz danemu wydziałowy fachowemu celem wypełnienia karty ewidencyjnej.

§ 9.

1. Wydział fachowy, otrzymawszy kwestjonarjusz z wydziału osobowego, wypełnia przy nieetatowych pracownikach dwie karty, pomocniczą (formularz B.) i ewidencyjną (formularz C.), wpisując na stronie pierwszej po lewej stronie u góry, przed literą „G“ liczbę rzymską wydziału, po literze „G“ literę, oznaczającą grupę, do jakiej zalicza się dany pracownik (§ 2), oraz numer karty ewidencyjnej (numer), który wydział fachowy wpisał na kwestjonarjuszu (§ 6).

Każdy wydział fachowy prowadzi dla każdej grupy pracowników oddzielną numerację, osobną dla etatowych, osobną dla nieetatowych, tak, że numery kart ewidencyjnych powtarzają się na kartach poszczególnych wydziałów fachowych na kartach etatowych i nieetatowych pracowników i w poszczególnych grupach tych pracowników.

2. Rubryki 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, (na karcie ewidencyjnej lewa strona strony pierwszej) wypełniają wydziały fachowe (przy nieetatowych) na podstawie kwestjonarjusza.

3. W sposób powyższy sporządzają wydziały, w miarę ustalania wysługi emerytalnej etatowych pracowników kolejowych, karty ewidencyjne tych pracowników, wypełniając rubryki na podstawie własnych danych, względnie na podstawie dat, dostarczonych przez wydziały: osobowy, względnie rachunkowy.

4. W razie ponownego przyjęcia emeryta, lub byłego pracownika

na służbę kolejową etatową, lub stałą dziennie płatną przed upływem dziesięciu lat, licząc od dnia rozwiązania stosunku służbowego, a więc przed skasowaniem jego karty ewidencyjnej (§ 13), Wydział odnośny zakłada nową kartę pomocniczą i ewidencyjna zużytkowując G. numer starej karty (n. b. o ile pracownika zalicza się do tej samej grupy co poprzednio). Karta stara podlega zniszczeniu (§ 13 p. 2).

5. Wypełniwszy obie karty, przechowują wydziały karty ewidencyjne u siebie, ułożone według grup i numerów, pomocnicze zaś odsyłają właściwym urzędom.

6. W terminie dziesięciodniowym po otrzymaniu kart pomocniczych (§ 10 p. 3) przeprowadzają wydziały fachowe, na podstawie tych kart w kartach ewidencyjnych pracowników stałych, dziennie płatnych wszelkie zmiany, zaszłe w ciągu ubiegłych trzech miesięcy, poczem zwracają karty pomocnicze poszczególnym urzędom.

W tym samym terminie przeprowadzają wydziały fachowe zmiany w kartach ewidencyjnych etatowych pracowników.

§ 10.

1. Urzędy przechowują karty pomocnicze. ułożone według grup i numerów.

2. Wszelkie zmiany stosunków osobistych i służbowych pracowników stałych, dziennie płatnych przeprowadzają urzędy bieżąco w kartach pomocniczych — zmiany stosunków osobistych na podstawie metryk, zmiany stosunków służbowych, wpisując równocześnie numer i datę zarządzenia, które zmiany te spowodowało.

3. Pierwszego dnia miesiąca stycznia, kwietnia, lipca i października każdego roku przesyłają urzędy odnośnym wydziałom fachowym właściwych Dyrekcji wszystkie te karty pomocnicze, w których w ostatnich trzech miesiącach poczyniono zmiany, wzglednie uzupełnienia. W razie, jeśliby w ostatnich trzech miesiącach nie było tych zmian, względnie uzupełnień, zawiadamia o tem urząd odnośny wydział fachowy Dyrekcji krótkiem sprawozdaniem.

4. W razie śmierci pracownika, rozwiązania stosunku służbowego lub przejścia na etat, odsyła urząd kartę pomocniczą tego pracownika właści-

wemu wydziałowi fachowemu danej Dyrekcji, wypełniwszy przedtem rubrykę 11, względnie rubryki 13, 14 i 15.

§ 11.

1. W razie śmierci pracownika, lub w razie rozwiązania stosunku służbowego przesyła wydział fachowy odnośną kartę ewidencyjną wydziałowi osobowemu wraz z kartą pomocniczą, otrzymaną z odnośnego urzędu (§ 10, p. 4), wypełniwszy poprzednio kartę ewidencyjną w rubryce 11, względnie w rubrykach 14 i 15.

2. W razie przejścia pracownika nieetatowego na etat przenosi wydział odnośną kartę ewidencyjną tegoż pracownika do ewidencji pracowników etatowych, podając równocześnie Wydzałowi osobowemu nowy numer karty ewidencynej celem poczynienia potrzebnych adnotacji w odnośnych skorowidzach.

§ 12.

1. Wydział osobowy, otrzymawszy z powodu śmierci pracownika, lub rozwiązania stosunku służbowego obie jego karty, kasuje kartę pomocniczą pieczątką (dwoma, na środku karty przecinającemi się czerwonemi linjami) i przyczepia ją do karty ewidencyjnej.

2. Na karcie ewidencyjnej kasuje wydział osobowy dotychczasowy jej numer, wpisując równocześnie odpowiedni numer nowy, wraz z oznaczeniem wydziału (osobowego) i rodzaju osoby uprawnionej (emeryt, wdowa, sierota), a więc na prawej stronie strony pierwszej IV. E. Nr. . . . . na lewej stronie strony drugiej IV. W. Nr. . . . . na prawej stronie strony drugiej IV. S. Nr. . . . .

3. Tę samą manipulację przeprowadza wydział osobowy równocześnie i w skorowidzu (§ 14).

4. Dla emerytów, wdów i sierot prowadzą wydziały osobowe odrębne numeracje, tak, że numery powtarzają się na poszczególnych kartach ewidencyjnych osób wymienionych.

5. Wszystkie rubryki, odnoszące się do emerytów, wdów i sierot, wypełnia wydział osobowy na podstawie aktów wymiaru zaopatrzeń, względnie odszkodowań za nieszczęśliwe wypadki, notując w danej rubryce równocześnie numer odnośnego aktu. Jeśli w kwocie zaopatrzenia mieści się

równocześnie kwota z tytułu odszkodowania za nieszczęśliwy wypadek, wydział osobowy wpisuje te kwoty oddzielnie w właściwych rubrykach. Wszelkie kwoty wypłat nie jednorazowych należy wpisywać w punktach. Tak pierwsze wypełnienie rubryk, jak i późniejsze zmiany i uzupełnienia mają być dokonywane równocześnie z wymiarem świadczeń, względnie z wstrzymaniem ich wypłaty.

6. Karty ewidencyjne emerytów, wdów i sierot przechowują wydziały osobowe u siebie, ułożone według numerów, oddzielnie dla każdej grupy uprawnionych osób.

Jeśli jest wdowa z dziećmi, karta ewidencyjna nosi znak „W" i przechowana jest między kartami wdów.

7. W razie jeśli karta nie zawiera już żadnej osoby uprawnionej, składa ją wydział osobowy do archiwum, kasując przedtem dotychczasowy numer karty i wyciskając obok numeru skasowanego pieczątkę „archiwum Nr. . . " Dla wszystkich kart złożonych do archiwum jest numeracja jedna. Numerację tę prowadzi wydział osobowy.

§ 13.

1. Archiwum przechowuje karty ułożone według ich numerów archiwalnych przez okres dziesięciu lat. Po upływie tego okresu przesyła archiwum odnośne karty do zniszczenia właściwym wydziałom rachunkowym.

2. Po zniszczeniu skasowanych kart ewidencyjnych podają wydziały fachowe do wiadomości wydziału osobowego „G" numera kart zniszczonych, celem przeprowadzenia odnośnej adnotacji w skorowidzu (§ 14).

§ 14.

1. Wydział osobowy prowadzi skorowidz kart ewidencyjnych wszystkich pracowników będących na służbie w okręgu danej Dyrekcji, oddzielnie etatowych i nieetatowych, jakoteż oddzielne skorowidze kart ewidencyjnych emerytów, wdów i sierot (formularz D.).

2. W skorowidzach notuje wydział osobowy imię i nazwisko danego pracownika (emeryta, wdowy, sieroty) liczbę rzymską wydziału fachowego (przy emerytach, wdowach i sierotach liczbę wydziału osobowego), literę grupy i numer karty ewidencyjnej.

Imię i nazwisko

urodzony:

Stanowisko wzgl. tytuł służbowy:

Miejsce służbowe:

Uposażenie Tab..........						
	od /	19	grupa	szczebel	Dz. U. №	/
	od /	19	gtupa	szczebel	Dz. U. №	/
	od /	19	grupa	szczebel	Dz. U. №	/
	od /	19	grupa	szczebel	Dz. U. №	/
	od /	19	grupa	szczebel	Dz. U. №	/

Wysługa emerytalna liczy się od i półtorakrotnie od

№ aktu

Zaliczono poprzedni czas służby od do

za opłatą kwoty zł. gr. wraz z 6% odsetkami składanemi

w ratach miesięcznych № aktu

Opłata wynosi 6% 9% ostatniej płacy (nieodpowiednie skreślić)

w roku	WPŁACONE OPŁATY W GROSZACH W MIESIĄCU																								OGÓŁEM		
	styczniu		lutym		marcu		kwietniu		maju		czerwcu		lipcu		sierpniu		wrześniu		październiku		listopadzie		grudniu				
	bieżące	za zaliczenie	bieżące	za zaliczenie	bieżące	za zaliczenie	bieżące	za zaliczenie	bieżące	za zaliczenie	bieżące	za zaliczenie	bieżące	za zaliczenie	bieżące	za zaliczenie	bieżące	za zaliczenie	bieżące	za zaliczenie	bieżące	za zaliczenie	bieżące	za zaliczenie	bieżące	za zaliczenie	bieżące i za zaliczenie
19																											
19																											
19																											
19																											
19																											
19																											
19																											
19																											
19																											
19																											
19																											
19																											
19																											
19																											
19																											
19																											
19																											
19																											
19																											
19																											
19																											
19																											

Formularz E.

w roku	WPŁACONE OPŁATY W GROSZACH W MIESIĄCU																								OGÓŁEM		
	styczniu		lutym		marcu		kwietniu		maju		czerwcu		lipcu		sierpniu		wrześniu		październiku		listopadzie		grudniu				
	bieżące	za zaliczenie	bieżące	za zaliczenie	bieżące	za zaliczenie	bieżące	za zaliczenie	bieżące	za zaliczenie	bieżące	za zaliczenie	bieżące	za zaliczenie	bieżące	za zaliczenie	bieżące	za zaliczenie	bieżące	za zaliczenie	bieżące	za zaliczenie	bieżące	za zaliczenie	bieżące	za zaliczenie	bieżące i za zaliczenie
19																											
19																											
19																											
19																											
19																											
19																											
19																											
19																											
19																											
19																											
19																											
19																											
19																											

UWAGI:

Przeszedł na etat z dniem / 19

Rozwiązano stosunek służbowy z dniem / 19

Z powodu:

Zmarł dnia

Wymierzono zaopatrzenie emerytalne z pensją wdowią i sierocą do №

159.

Przepisy

tymczasowe z dnia 3 lutego 1927 r. Nr. I/2380/2127 o oddawaniu dostaw i robót na Polskcih Kolejach Państwowych.

(Odpis z Dziennika Urzędowego Ministerstwa Komunikacji Nr. 2-25/III - 1927 r.)

I. POSTANOWIENIA OGÓLNE.

§ 1.

Zamówienia na dostawy i roboty dla Polskich Kolei Państwowych są dawane w imieniu i na rzecz Skarbu Państwa przez urzędy kolejowe lub przez osoby z urzędu do tego upoważnione, w granicach uprawnień, określonych odnośnymi regulaminami i na zasadzie postanowień niniejszych przepisów.

II. POSTANOWIENIA SZCZEGÓŁOWE.

a) Sposoby udzielania zamówień.

§ 2.

Wszelkie zamówienia na dostawy i roboty dla Polskich Kolei Państwowych są udzielane w zasadzie w drodze pisemnego przetargu ofertowego publicznego lub ograniczonego, a tylko w pewnych niżej w § 3 wskazanych wypadkach z wolnej ręki.

§ 3.

Zamówienia mogą być dawane z wolnej ręki w następujących wypadkach:

1) jeżeli wykonanie roboty lub dostawy pozostaje w związku z działaniami wojennemi,

2) jeżeli odbycie przetargu może ujawnić tajemnicę państwową,

3) w wyjątkowych okolicznościach jak katastrofy żywiołowe lub inne nagłe wypadki, kiedy interes kolei wymaga natychmiastowego wykonania pewnej roboty lub dostawy,

4) jeżeli zamówienie jest konieczne dla celów naukowych lub do-

świadczaluych albo gdy przedmiot dostawy lub roboty wymaga pewnej specjalnej fachowej znajomości rzeczy, lub też wyłączność wykonania danego przedmiotu zastrzeżona jest zarejestrowanym patentem, bądź sam przedmiot korzysta z ochronnej marki fabrycznej i wykonauia zamówienia może podjąć się tylko firma, posiadająca patent lub prawo używania ochronnego znaku fabrycznego,

5) jeżeli wskutek niedotrzymania przez przedsiębiorcę umowy, urząd, który powierzył dostawę lub robotę, zmuszony jest do zarządzenia wykonania udzielonego zamówienia przez osobę trzecią na rachunek przedsiębiorcy.

6) jeżeli przetarg ofertowy nie dał żadnego wyniku lub dał wynik dla Skarbu Państwa ujemny,

7) jeżeli zamówienie na dostawę lub robotę nie przekracza kwot ustalonych odnośnemi regulaminami dla zakupów z wolnej ręki.

b) Wezwanie do składania ofert.

§ 4.

Pisemne przetargi ofertowe są dwojakie a to:

1) przetargi publiczne,

2) przetargi ograniczone.

Publiczny przetarg ofertowy winien być poprzedzony publicznem wezwaniem do składania ofert.

Wezwanie do przetargu publicznego należy zamieścić najmniej na 4 tygodnie przed wyznaczonym terminien do składania ofert w całej osnowie w pismach ustalonych przez M. K., zaś w krótkiem streszczeniu w najpoczytniejszem piśmie codziennem, względnie czasopiśmie, wychodzącem w miejscu dostawy i produkcji nabywanego materjału, oraz wywiesić na tablicy urzędowej Urzędu, przeprowadzającego przetarg. Umieszczenie na tablicy urzędowej ma pozostawać przez cały czas aż do dnia przetargu. Niezależnie od powyższego należy rozesłać zawiadomienia o wyznaczonym terminie przetargu publicznego tym firmom, których udział w przetargu jest pożądany.

Interesowani mają prawo przeglądać wezwanie i warunki dostawy lub

roboty w Urzędzie wskazanym, w wezwaniu do składania ofert. Właściwe władze mogą nadto zarządzić by i w innych urzędach równocześnie z ogłoszeniem były dostępne do przejrzenia egzemplarze wezwania wraz z możliwie całkowitym zbiorem odnośnych dokumentów w odpisach.

Interesowani mogą otrzymać kopię warunków dostawy lub roboty za zwrotem kosztów kopji; dopuszczalne jest sporządzenie odpisów przez interesowanych.

Przy przetargach ograniczonych Urząd, mający dokonać zakupu, zwraca się do wszystkich znanych mu solidnych firm danej gałęzi z pisemnem zaproszeniem złożenia oferty; zaproszenie do przetargu winno być rozesłane przynajmniej na dwa tygodnie przed terminem wyznaczonym do składania ofert.

Zastosowanie przetargu ograniczonego jest dozwolone w następujących wypadkach:

1) jeżeli ogłoszenie przetargu (nieograniczonego) publicznego nie jest wskazane ze względu na ważne interesy państwa.

2) jeżeli do wykonania dostawy lub roboty wymagane jest posiadanie jakichś specjalnych maszyn i urządzeń, będących własnością tylko pewnej ograniczonej ilości przedsiębiorców, albo tez jeżeli wymagane jest specjalne doświadczenie przedsiębiorcy lub specjalne wiadomości fachowe.

3) jeżeli zapotrzebowanie jest tak pilne, że niema czasu na przeprowadzenie przetargu publicznego.

4) jeżeli wartość dostawy lub roboty nie przekracza kwot ustalonych odnośnymi regulaminami dla zakupów z przetargu ograniczonego.

§ 5.

Wezwanie do składania ofert winno zawierać:

1) nazwę i miejsce siedziby urzędu,

2) wskazanie przedmiotu dostawy lub roboty wraz ze wszystkiemi ogólnemi i szczegółowemi warunkami ich wykonania.

3) termin, w ciągu którego lub na który ma być dostawa lub robota wykonana.

4) określenie w jaki sposób mają być składane oferty.

5) wskazanie miejsca i terminu składania ofert.

6) określenie wysokości wadjum.

7) wskazanie w jakiej kasie państwowej winno być złożone wadjum i że kwit winien być dołączony do oferty, oraz że wadjum podlega zwrotowi po zakończeniu rozprawy ofertowej lub po podpisaniu umowy.

8) wskazanie skutków prawnych złożenia oferty, polegających na utracie wadjum w razie cofnięcia złożonej oferty w czasie rozprawy ofertowej, jak również w wypadku odmowy stawienia się do podpisania umowy po przyjęciu przez Urząd złożonej oferty.

9) wskazanie, czy dopuszczalne jest częściowe wykonanie dostawy lub roboty i określenie w takim razie warunków składania ofert, a następnie wykonania dostawy lub roboty.

10) wskazanie, że oferta winna zawierać szczegółowe zestawienie kosztorysu, jak również, o ile przedmiot dostawy lub roboty na to zezwala, podawać wagę, cenę jednostkową lub ceny za sztukę, bądź jednostkę miary albo wagi, wreszcie sumę ogólną. Ceny winny być podane cyframi i słowami.

11) w razie dopuszczalności cen ruchomych, wskazanie, iż oferowane ceny winny być rozłożone na czynnik stały i czynnik zmienny i uwzględniać warunek, że zmiana cen jest dopuszczalna, jednak tylko w okresie umówionego terminu dokonania dostawy lub roboty.

12) dokładne wskazanie dnia i godziny oraz miejsca otwarcia ofert.

13) wskazanie urzędu, terminu i godzin, w których zainteresowani mogą przeglądać wszelkie materjały, dotyczące zamierzonej dostawy lub roboty, jak również otrzymywać za określoną opłatą odpisy z odnośnych dokumentów lub sporządzać z tychże materjałów notatki.

14) wskazanie, że rozmiar dostawy lub roboty może być zwiększony lub zmniejszony i że dostawa względnie robota może być podzielona.

15) wskazanie wymaganego terminu ważności oferty z zaznaczeniem, że jeżeli dostawca tego terminu nie może akceptować, to winien sam ustalić termin ważności swej oferty.

16) wskazanie, że przetarg może być unieważniony bez podania po-

wodów i że urzędowi przysługuje prawo wyboru dostawcy bez względu na cenę.

17) wskazanie, że nieuwzględnione oferty pozostaną bez odpowiedzi.

18) wskazanie wysokości zaliczki, jeżeli urząd zamawiający uprzednio wyjednał zezwolenie na jej wypłacenie.

19) wskazanie żądania kaucji przy zawieraniu umowy (w wysokości od 5 do 10% wartości dostawy).

§ 6.

Jeżeli dostawa obejmuje kilka artykułów, z których każdy jest wytwarzany przez inną gałęź przemysłu, należy wówczas, o ile możności, dopuścić do składańia ofert na każdy z takich artykułów oddzielnie.

Przy większych ilościowo dostawach jednego rodzaju przedmiotów, należy również w miarę możności dopuścić do składania ofert na dostawy częściowe.

Przy zamówieniu na większe roboty, dopuszczalne jest składanie ofert na poszczególne kategorje robót.

§ 7.

Wniesienie oferty winno być poprzedzone złożeniem przepisanego wadjum.

Wadja winny być pobierane w wysokości od 1% do 10% wartości oferowanej dostawy lub roboty.

Wadja winny być składane w sposób ustalony obowiązującemi zarządzeniami Ministerstwa Skarbu.

Według obecnie obowiązujących zarządzeń, wadja mogą być składane:

1) w gotowiźnie lub czekach, z załączeniem listu banku, stwierdzającego, że pokrycie czeku zostanie zatrzymane przez cały czas aż do chwili zwrotu bankowi czeku.

2) w książeczkach wkładowych lub asygnatach kasowych, płatnych okazicielowi, wydawanych przez banki lub kasy oszczędności, uprawnione do ich wydawania.

3) w papierach państwowych, obliczanych po kursie ogłoszanym przez Ministerstwo Skarbu.

4) w innych papierach pupilarnych, po kursie 80% ceny giełdowej.

5) w akcjach dopuszczonych do urzędowego obrotu na jednej conajmniej z giełd krajowych, obliczanych po kursie równym 50% kursu giełdowego.

6) w listach gwarancyjnych banków, upoważnionych ogólnie przez Ministerstwo Skarbu do wydawania gwarancji, oraz w listach gwarancyjnych innych banków, z załączeniem przychylnej opinji Ministerstwa Skarbu.

7) w wekslach z dwoma lub więcej podpisami, z załączeniem przychylnej opinji Ministerstwa Skarbu.

8) w sola wekslach firm akredytowanych w Banku Polskim powyżej 100.000 zł.

§ 8.

Od złożenia wadjum przy przetargach publicznych mogą być zwalniane firmy za zgodą Ministerstwa Komunikacji. Przy przetargach ograniczonych o zwalnianiu od złożenia wadjum decyduje urząd ogłaszający przetarg.

c) Składanie ofert.

§ 9.

Ofertę z kwitem Kasy Państwowej na złożenie wadjum, oraz z odpowiedniemi załącznikami, jeżeli tego wymaga wezwanie do składania ofert, należy złożyć przed upływem terminu wyznaczonego na przetarg ofertowy.

W tymże okresie czasu dopuszczalna jest zmiana, uzupełnienie lub cofnięcie oferty. W razie zmiany, uzupełnienia lub cofnięcia oferty należy na kopercie niefirmowej czystej (§ 10) położyć tylko napis: „zmiana oferty na dostawę . . . .“ lub „uzupełnienie oferty na dostawę“ lub wreszcie „cofnięcie oferty na dostawę . . . .“.

W razie cofnięcia oferty, wadjum zwraca się po przetargu ofertowym.

§ 10.

Ofertę i załączniki zaopatrzone znaczkami stemplowemi w wysokości

wymaganej odnośnemi przepisami ustawy stemplowej, należy w zapieczętowanej jednej kopercie firmowej « napisem, wskazującym zawartość, włożyć do koperty bez firmy i nieprzejrzystej, zapieczętować i złożyć urzędowi powołanemu do przyjmowania ofert. Na zewnętrznej, czystej kopercie bez firmy należy położyć tylko napis „oferta na dostawę · · · ," lub „zmiana oferty na dostawę · · · · ·" lub „uzupełnienie oferty na dostawę · · · · · ·" lub wreszcie „cofnięcie oferty na dostawę · · · ·".

§ 11.

Koperty z ofertami oraz koperty zawierające cofnięcia, uzupełnienia i zmiany ofert należy wrzucać do specjalnych skrzynek do składania ofert, które każdy urząd winien posiadać w dostępnem dla osób prywatnych miejscu. Tamże należy składać oferty nadsyłane pocztą niezwłocznie po ich otrzymaniu. Skrzynka do ofert winna być zaopatrzona w dwa odmienne zamki względnie plomby lub pieczęcie lakowe i posiadać zabezpieczenie uniemożliwiające wyjęcie oferty przez otwór do jej wrzucenia.

Klucze względnie plombownice lub pieczęcie przechowują osoby wyznaczone przez zwierzchnią władzę.

d) Rozpatrywanie ofert.

§ 12.

Urząd oddający dostawę lub robotę, wyznacza każdorazowo do otwarcia wniesionych ofert, z pośród swoich urzędników, specjalną komisję ofertową, składającą się z osób posiadających doświadczenie i znajomość rzeczy w w sprawach administracyjno-gospodarczych.

§ 13.

Otwarcie ofert powinno nastąpić nie później jak w 24 godzin po upływie terminu ustalonego do ich wnoszenia. Jeśli termin ten przypadałby na niedzielę lub święto należy przełożyć go na najbliższy dzień powszedni.

W terminie otwarcia ofert komisja ofertowa otwiera pierwsze (zewnętrzne) i drugie wewnętrzne koperty wniesionych ofert oraz koperty zawierające cofnięcia, zmiany, lub uzupełnienia wniesionych ofert.

Oferty otwiera przewodniczący komisji, zwracając uwagę, czy zacho-

wany jest przepisany zewnętrzny wygląd kopert i czy koperty są nienaruszone. Otwarte oferty najpierw cyfruje swem nazwiskiem przewodniczący i daje następnie do przejrzenia i podcyfrowania pozostałym członkom komisji.

Po dokonaniu tych czynności, przewodniczący odczytuje głośno kolejno nazwiska oferentów, treść oferowanej dostawy lub roboty i oferowaną w każdej ofercie cenę. Jednocześnie przewodniczący ogłasza, które oferty zostały zmienione, uzupełnione lub cofnięte.

Komisja dołącza piśma dotyczące cofnięcia, zmiany lub uzupełnienia złożonych ofert do odnośnych ofert i robi odpowiednie adnotacje w spisie złożonych ofert np. „cofnęta pismem z dnia . . . .“ „uzupełniona pismem z dnia . . . .“ lub „zmieniona pismem z dnia . . . .“.

§ 14.

Podlegają odrzuceniu oferty:

1) spóźnione, t. j. wysłane lub złożone po terminie wyznaczonym na składanie ofert,

2) nie odpowiadające warunkom, próbom lnb wzorom, które wzięto za podstawę przy wezwaniu do składania ofert,

3) nie zawierające cen, lecz podające jedynie ich obniżenie w stosunku do cen innych ofert,

4) takich przedsiębiorców, którzy nie mają ustawowej zdolności do zawierania umów lub też znajdują się w upadłości,

5) nie odpowiadające wymaganiom § 9.

§ 15.

Przy otwieraniu ofert obecni są członkowie komisji i ewentualnie przedstawicieli Kontroli Państwowej oraz Głównej Inspekcji Komunikacji. Przy otwarciu ofert w przetargach ograniczonych lub publicznych (nieograniczonych) dopuszcza się obecność upoważnionych przedstawicieli firm konkurujących po jednym od każdej firmy.

Wprowadzanie jakichkolwiek zmian przez konkurujące firmy w złożonych ofertach przy ich otwarciu, ewentualnie dalszy przetarg ustny są niedopuszczalne.

§ 16.

Z wszystkich czynności opisanych w § 13 spisuje komisja dokładny protokół, w którym uwidoczni nazwiska oferentów, ich siedzibę, przedmiot oferty, ewentualnie cofnięcia, uzupełnienia lub zmiany złożonych ofert, oraz wszelkie inne okoliczności, ważne że względu na samą czynność otwarcia ofert, a w szczególności zaznacza w jakim stanie znalazła zamki względnie plomby lub pieczęcie przed otwarciem skrzynki, oraz stwierdza, że w otwartych ofertach nie było żadnych innych podskrobań i poprawek lub opuszczenia cen poza temi, które w chwili otwarcia kopert stwierdzono na ofercie podpisami wszystkich członków komisji.

Wszystkie oferty podpisane przez członków komisji mają być załączone do protokółu, który po przeczytaniu podpisują wszyscy czonkowie komisji.

e) Ocena przyjęcie i odrzucenie ofert.

§ 17.

Po ukończeniu przetargu, przewodniczący komisji ofertowej składa władzy przełożonej urzędu protokół z przebiegu czynności komisji.

Urząd na podstawie opinji i odpowiedniego wniosku osób powołanych do rozpatrzenia ofert, biorąc również pod uwagą zgłoszone vota seperata, bądź przyjmuje ofertę wybraną jako najdogodniejszą, bądź też odrzuca złożone oferty i wyznacza ponowne wezwanie do składania ofert, bądź wreszcie postanawia oddać dostawę z wolnej ręki (§ 3 pkt. 6).

Do rozpatrywania ofert lub kosztorysów może urząd rozdawczy powołać także w razie potrzeby biegłych z poza obrębu urzędu.

Przy przetargach ograniczonych o przyjęciu oferty decyduje bezwzględnie najniższa cena ofertowa, jeżeli dostawa ma być wykonana ściśle wedle ustalonego przez urząd i znanego oferentom wzoru, względnie warunków technicznych.

§ 18.

Oddanie dostawy lub roboty na podstawie ofert zagranicę jest dopuszczalne za zgodą Ministerstwa Komunikacji, które wydaje odnośne zezwolenia po uprzedniem uzgodnieniu zakupu z Ministerstwem Skarbu.

§ 19.

O przyjęciu ofert należy zawiadomić pisemnie dotyczących oferentów i wezwać ich do podpisania umowy w oznaczonym terminie i miejscu.

f) Umowy i ich wykonanie.

§ 20.

Dostawy i roboty powierza się na podstawie umowy lub zamówienia na warunkach ustalonych i zatwierdzonych przez urząd udzielający zamówienia.

Projekt umowy lub zamówienia według ustalonego wzoru sporządza urząd.

W umowie lub zamówieniach należy dokładnie określić wzajemne prawa i obowiązki stron.

W każdym razie umowa lub zamówienie winny zawierać:

1) dokładne oznaczenie obu umawiających się stron,

2) ścisłe określenie przedmiotu dostawy lub roboty,

3) oznaczenie czasu trwania umowy, ze ścisłem wskazaniem terminu rozpoczęcia, wykonania dostawy lub roboty i ostatecznego terminu jej ukończenia,

4) określenia kary za niedotrzymania bądź samej umowy bądź terminu ostatecznego lub terminów poszczególnych wykonania dostawy albo roboty; karą tą może być oddanie wykonania dostawy lub roboty osobie trzeciej na rachunek przedsięqiorcy, lub też potrącenie z należności sum, powstałych z pomnożenia umówionej jednostki kary, przez liczbę dni opóźnienia, wreszcie określenie okoliczności przy jakich umowa może być unieważniona,

5) wysokość kaucji, jej formę i sposób złożenia, oraz warunek zwrotu kaucji po zadawalniającym wykonaniu umowy.

6) warunki i sposób przyjęcia oraz odrzucenia wykonanej dostawy lub roboty,

7) umówioną cenę za dostawę lub robotę.

8) przy cenach ruchomych sposoby i warunki sprawdzania rachunków za wykonane dostawy lub roboty,

9) sposoby i warunki wypłacania należności za wykonane dostawy lub roboty oraz wysokość wypłacić się mającej zaliczki i sposób jej umorzenia podczas wykonywania dostawy lub roboty,

10) zastrzeżenie, że przedsiębiorca w określonym terminie, licząc od dnia ostatecznego ukończenia powierzonej roboty, odpowiada za wszelkie uszkodzenia i niedokładności, jakie powstałyby z jego winy i obowiązuje zię naprawić je natychmiast własnym koszem,

11) zastrzeżenie odnośnie prawa zwiększenia lub zmniejszenia dostawy o pewien procent,

12) wskazanie właściwości sądu przy ewentualnych sporach.

Umowa lub zamówienie z wymienionemi w niej załącznikami stanowi jedną całość i winny być opłacone stemplem.

Przyjęcie zamówienia i zgodę na wymienione w niem warunki winien dostawca względnie przedsiębiorca potwierdzić pisemnie.

§ 21.

Odbiór dostaw lub robót uskutecznia się zależnie od umowy, każdorazowo po częściowem wykonaniu dostawy lub roboty lub też po ich całkowitem wykonaniu. Odbiór dokonywa się w miejscu wskazanem w umowie względnie zamówieniu i przeprowadza się wedle możności w nieprzerwanym ciągu przez komisię odbiorczą.

W skład komisji odbiorczej nie powinny wchodzić o ile możności, osoby, które brały udział w rozpatrywaniu ofert i oddaniu dostawy lub roboty.

Z każdej swej czynności komisja odbiorcza sporządza szczegółowy protokół, który winien zawierać również wniosek komisji dla urzędu o przyjęciu albo odrzuceniu wykonanej dostawy lub roboty. Protokół podpisują wszyscy członkowie komisji.

§ 22.

Należności za wykonaną dostawę lub robotę winny być wypłacone przedsiębiorcom lub dostawcom na zasadzie aktów odbioru oraz sprawdzo-

nych i przyjętych rachunków w terminach ustalonych w umowie względnie w zamówieniu.

Regulowanie należności nie powinno podlegać żadnym ograniczeniom ani zwłoce. Odnośne warunki winne być szczegółowo omówione w umowie względni w zamówieniu.

W wypadku częściowych dostaw i robót uwarunkowanych w umowie należy zawsze osobno zestawiać rachunki i osobno uiszczać za nie całkowitą zapłatę.

Wypłacone zaliczki winny być potrącane przy regulowaniu rachunku za wykonane dostawy lub roboty, stosownie do postanowień umowy.

Zaliczki wypłacane na dostawy i roboty winny być zabezpieczone w sposób przepisany przez Ministerstwo Skarbu dla składania wadjów, z wykluczeniem sola wekśli; prócz tych zabezpieczeń można przyjąć zabezpieczenie hipoteczne lez tylko na pierwszym numerze nieruchomości w 50% do 75% ich wartości; szacunek nieruchomości, o ile chodzi o budynki miejskie, może być przyjęty według oceny zakładu ubezpieczeń, o ile zaś chodzi o nieruchomości wiejskie, według oszacowania urzędowego komisji wojewódzkich, albo też według oszacowania instytucji kredytu długoterminowego, która udziela na tę nieruchomość kredytu.

§ 23.

Dla zabezpieczenia sprawności wykonania umowy przez dostawcę lub przedsiębiorcę, należy żądać od niego złożenia kaucji, której wysokość i forma winna być ustalona w umowie,

Kaucja ma być składana w sposób przewidziany dla wadjów, z tem jednak ograniczeniem, że sola weksle mogą być przzjmowane tylko w wyjątkowych wypadkach od firm poważnych i dobrze znanych urzędowi udzielającemu zamówienia, akredytowanych w Banku Polskim powyżej 100.000 zł. Za kaucję może być przyjęte również zabezpieczenie hipoteczne na zasadach, ustanowionych dla zaliczek.

§ 24.

Niniejsze przepisy obowiązują analogicznie i przy sprzedaży mienia skarbowego.

III. ODPOWIEDZIALNOŚĆ URZĘDNIKÓW.

§ 25.

Na urzędnikach, nie stosujących się do niniejszych przepisów ciąży odpowiedzialność dyscyplinarna, niezależnie od odpowiedzialności karno-sądej i majątkowej stosownie do ustaw karnych i cywilnych w wypadku spowodowania szkody dla Skarbu Państwa.

Urzędnicy, winni przestępstw z chęci zysku, popełnionych przy wykonywaniu niniejszych przepisów, jak również przy samych dostawach i robotach, ponoszą odpowiedzialność karno-sądową i dyscyplinarną.

§ 26.

Niniejsze przepisy wchodzą w życie z dniem ich ogłoszenia i jednocześnie tracą moc wszystkie dotychczasowe zarządzenie, dotyczące rozdawnictwa dostaw.

Warszawa, d. 3 lutego 1927 r.

Minister Komunikacji:
(—) *Romocki.*

Przepisy powyższe w części dotyczącej przechowywania kluczy od skrzynki ofertowej i wyznaczania Komisji w myśl §§ 11 i 12 uzupełnia się w następujący sposób:

1) Dwa klucze od dwuch odmiennych zamków skrzynki ofertowej przechowują się: jeden u Naczelnika Wydziału Prawnego, drugi u Naczelnika Wydziału Rachunkowego.

2) Otwarcie skrzynki i wybranie z niej kopert z ofertami na dany przetarg uskutecznia Komisja złożona z trzech osób — przedstawicieli W-łów Prawnego, Rachunkowego i Wydziału, który ogłosił przetarg. Komisja ta spisuje krótki protokuł ze wskazaniem ilości wybranych ze skrzynki ofert i ilości pozostałych na inne przetargi.

3) Komisja upoważniona do otwarcia kopert i rozpatrzenia ofert składa się z tychże co w punkcie 2 przedstawicieli Wydziałów Prawnego i Rachunkowego oraz pracownikow Wydziału ogłaszającego przetarg w składzie umożliwiającym fachową ocenę ofert i postawienia wniosku co do wyboru najdogodniejszej.

Przewodniczy w tej Komisji starszy urzędnik Wydziału, ogłaszającego przetarg. Protokuł spisuje urzędnik tegoż Wydziału.

4) Oferty złożone po terminie wybiera się w składzie Komisji, przewidzianej w punkcie 2-im, zwoływanej przez zainteresowany Wydział, lub przez Komisję zwołaną ponownie w składzie poprzednim przez ten sam Wydział w terminie według jej uznania.

160.

Wypłata dodatku ekonomicznego na dzieci w wieku 18—24 lat, kształcące się w szkołach dokształcających zawodowych.

Na podstawie orzeczenia Min. Wyzn. Rel. i Ośw. Publiczn. z dnia 13 sierpnia 1926 r. № III.A.11686/26, uzupełnionego rozp. Min. Komunikacji z dnia 19 kwietnia 1927 r. № I.6758/2/27 podaje się do wiadomości, że pracownikom kolejowym, których dzieci w wieku 18—24 lat kształcą się w szkołach dokształcających zawodowych i samodzielnie na swe utrzymanie nie zarobkują, wzgl. których zarobek miesięczny lub własne zaopatrzenie nie wynosi conajmniej tyle, ile uposażenie pracownika etatowego, samotnego XVI gr. uposażenia, szczebla „a" (patrz rozp. M. K. № I.18441/2/23 z 13.X 1923 r. wyjaśnienie do art. 4 ustawy uposażeniowej pkt. 2-gi Dz. Zarz. № 3/1924 r. strona 16), może być przez czas uczęszczania do takich szkół wypłacany dodatek ekonomiczny z art. 4 ustawy uposażeniowej z 9.X 1923 r.

Pod pojęciem szkoły dokształcającej zawodowej, należy rozumieć szkoły trzyklasowe (o kursie trzyletnim), przeznaczone dla młodzieży pracującej w przemyśle, handlu lub rzemiośle oparte na cenzusie conajmniej 4 oddziałów szkoły powszechnej.

Wiek uczni waha się od 15 do 18 lat; wyjątkowo przekracza 18 lat. Takie szkoły mogą być publiczne lub prywatne; jedne i drugie mają być corocznie umieszczane w wykazie, ogłoszonym przez miejscowy Magistrat wzgl. urząd gminny a zatwierdzonym przez odnośne władze szkolne.

Pracownik ubiegający się o dodatek ekon. na dziecko, uczęszczające do takich szkół, winien jest do podania dołączać zaświadczenie właściwej władzy administr., że dane dziecko samodzielnie nie zarobkuje, wzgl. że

zarobek tego dziecka nie wynosi wskazanego wyżej minimum egzystencji, pozatem zaś dołączać zaświadczenie Zarządu Szkoły — stwierdzające że szkoła odpowiada powyższym wymogom i że wykazaną została przez miejscową władzę samorządową jako szkoła dokształcająca zawodowa.

A. № 42/6131 1/VII-27 r.

161.

Praca w godzinach nadliczbowych.

Ministerstwo Komunikacji, rozporządzeniem z dnia 19 marca 1927 r. № I.2025/2/27, uzupełnionem dnia 7 czerwca 1927 r. za № I.8618/2/27 wyjaśniło:

1) że przedłużenie czasu pracy pracowninków nieturnusowych ponad normę 46 godzin pełnowartościowych tygodniowo, może zasadniczo mieć miejsce tylko po uprzedniem uzyskaniu na to zgody Ministerstwa Komunikacji, wydanej w porozumieniu z M. Pr. i Op. Społ.

2) że przepis len nie dotyczy wypadków przedłużania czasu pracy ponad ustawową normę, spowodowanych okolicznościami, wymienionemi w punkcie a) artykułu 6-go ustawy z dnia 18/12.1919 r. o czasie pracy w przemyśle i handlu (Dz. Zarz. Dyrekc. № 23 z 1920 r.)—w których to okolicznościach decyzja przedłużenia pracy przysługuje zwierzchnikowi odnośnej zaintesowanej jednostki administracyjnej, pod warunkiem jednakże, że doniesie o tem niezwłocznie Oddziałowi Dyrekcji wzgl. w braku takiego właściwemu wydziałowi Dyrekcji.

3) że co się tyczy pracowników, wykonywujących służbę okresową w kolejce, to przedłużanie czasu ich pracy, w myśl art. 24 Dz. Zarz. Dyr. № 23—1920 r., ponad ustawową normę, zależy od uznania Dyrekcji— i może być zarządzane stosownie do wymagań służby.

R. 42/5953/029265 25/VI-27 r.

162.

Ulgi przejazdowe dla pracowników zwolnionych za karę.

Ministerstwo Komunikacji pismem okólnikowem z dnia 9 maja b. r. № I. 5615/2/27 oznajmiło, że bezpłatny przejazd oraz przewóz nieruchomości pracowników kolejowych z tytułu zwolnienia ich ze służby, nie może być pracownikom tym przyznany w wypadkach, gdy zwolnienie nastąpiło za karę.

163.

Zmiany służbowe za 2-gą połowę maja 1927 r.

Zaliczenie na etat.

Nazwisko i imię	Stanowisko i miejsce pracy	Charakter służbowy	Data zaliczenia	Grupa i szczebel
Wydział M.				
Bielski Antoni	maszyn. II kl. parowoz. Białystok	kontraktow.	1,VII—27	IX-a
Wydział W.				
Błachnio Onufry	zarządzający koleją II kl. Dukszty-Druja	„	1,VII—27	VII-a
Syrojć Józef	st. kancelista Centrali	„	1,VII—27	X-a
Światopełk-Mirski Włodzimierz	kancelista I kl. Centrali	stałodz.	1,VII—27	XI-a

Przywrócenie etatu.

Nazwisko i imię	Obecne		Poprzednie		Data przywrócenia
	Stanowisko i miejsce pracy	Grupa i szczebel	Stanowisko i miejsce pracy	Grupa i szczebel	
Wydział R.					
Mikulski Aleksander	kancelista II kl. Grodno	st. pł. XI	kancel. II kl. Suwałki	st. pł. XI	1,II—22
Wydział D.					
Soszyński Czesław	st. torowy Białystok	st. pł. XIII	st. torowy Białystok	st. pł. XIII	1,IV—22
Wydział W.					
Podolecki Adam	dozorca drogowy Ignalino	st. pł. IX	dozorca drogowy Ignalino	st. pł. IX	10,X—20

Degradacja

Nazwisko i imię	Dotychczasowe Stanowisko i miejsce pracy	Dotychczasowe Grupa i szczebel	Nowe Stanowisko i miejsce pracy	Nowe Grupa i szczebel	Data zmiany
W myśl orzeczenia Komisji Dyscyplinarnej.					
Wydział M.					
Studziński Wincenty	maszyn. II kl. Wołkowysk	IX-b	pom. masz. I kl. Wołkowysk	X-b	25,III—27

Awansowanie.

Nazwisko i imię	Dotychczasowe Stanowisko i miejsce pracy	Dotychczasowe Grupa i szczebel	Nowe Stanowisko i miejsce pracy	Nowe Grupa i szczebel	Data zmiany
Wydział R.					
Woroniecki Bronisław	asystent Łyntupy	XI-a	st. asystent Łyntupy	X-a	1,I—27
Bohdanowicz Edward	konduktor II kl. Wilno	XII-c	konduktor I kl. Wilno	XI-b	1,I—27
Mickiewicz Aleksander	stałodz. p. o. st. masz Lida	4-a	p. o. st. magazyn. Lida	3-a	1,VII—27
Pronaszko Mieczysław	stałodz. st. stac. Wołkowysk	4-a	asyst. Wołkowysk	3-a	1,VII—27
Michałowski Jan	konduktor I kl. Łuniniec	XI-c	kier. poc. II kl. Łuniniec	X-a	1,I—27
Górecki Wincenty	hamulcowy Łuniniec	XIII-c	konduktor II kl. Łuniniec	XII-b	1,I—27
Ksieniewicz Adam	konduktor I kl. Baranowicze	XI-c	kier. poc. II kl. Baranowicze	X-a	1,I—27
Skuratowicz Bronisław	hamulcowy Baranowicze	XIII-b	konduktor II kl. Baranowicze	XII-a	1,I—27
Urban Jan	konduktor II kl. Baranowicze	XII-b	konduktor I kl. Baranowicze	XI-a	1,I—27
Jackowski Władysław	konduktor I kl. Brześć	XI-c	kier. poc. II kl. Brześć	X-a	1,I—27

Zalewski Antoni	konduktor II kl. Brześć	XII-c	konduktor I kl. Brześć	XI-b	1,I—27
Kołodziej Piotr	„	XII-b	„	XI-a	1,I—27
Naumik Izydor	hamulc. Brześć	XIII-b	konduktor II kl. Brześć	XII-a	1,I—27
Wąsowski Jan	„	XIII-a	„	XII-a	1,I—27
Stasiak Tomasz	„	XIII-b	„	XII-a	1,I—27
Jurkiewicz Konstanty	„	XIII-b	„	XII.a	1,I—27
Glinko Romuald	stałodz. hamulcowy Brześć	5-a	stałodz. konduktor II kl. Brześć	4-a	1,I—27
Pawłowicz Roman	„	5-a	„	4-a	1,I—27
Taczanowski Władysław	kontr. kond. I kl. Baranowicze	XI-a	kontr. kier. poc. II kl. Baranowicze	X-a	1,I—27

Przemianowanie.

Nazwisko i imię	Dotychczasowe kontraktowe		Nowe stałodzienne		Data zmiany
	Stanowisko i miejsce pracy	Grupa i szczebel	Stanowisko i miejsce pracy	Kategor. i szczeb.	
Wydział R.					
Mickiewicz Aleksander	p. o. star. magaz. Lida	XII-a	prowiz. p. o. star. magazynier Lida	4-a	1,VI—27
Szymczak Józef	strażnik kol. Wołkowysk	XIV-a	prowiz. strażnik kol. Wołkowysk	6-a	1,VII—27
Babkiewicz Szymon	zwrotniczy I kl. Baranowicze	XII-a	prowiz. zwrotniczy I kl. Baranowicze	4-a	1,V—27

Przeniesienie bez zmiany stanowiska i uposażenia.

Nazwisko i imię	Stanowisko i miejsce pracy	Grupa i szczeb.	Nowe miejsce pracy	Data zmiany
Ze względów służbowych.				
Wydział R.				
Straczewski Bolesław	kancel. II kl. Brześć	XII-c	Wilno	1,V—27

Woroniecki Bronisław	asystent Wilno	XI-a	Łyntupy	1,I—27
Mogilnicki Wiktor	ad person. asystent Wołkowysk	XII-c	Czeremcha	1,I—27
Gałązka Stefan	stałodz. zwrotniczy II kl. Mońki	5 a	Bielany	20,V—27
Wiszniewski Ignacy	"	5 a	Waliły	20,V—27
Wydział M.				
Malawko Antoni	pom. maszynisty I kl. Wołkowysk	X-c	Czeremcha	1,V—27
Paciorkowski Ludwik	pom. maszynisty II kl. Wołkowysk	XI-b	"	23,IV—27
Chorosz Leopold	smarownik parowoz. Grajewo	XIII.d	Białystok	15,V—27
Wydział D.				
Domaracki Feliks	zawiad. odc. drog. II kl. Królewszczyzna	I-Xb	Grodno	15,V—27
Rutkowski Stanisław	stałodz. star. torowy Starosielce	3-a	Słonim	1,V—27
Bogdańczuk Joachim	stałodz. star. torowy Słonim	3-a	Starosielce	1,V—27
Wydział Z.				
Jaroszewicz Wacław	adjunkt Wołkowysk	IX-b	Brześć	1,V—27
Wydział T.				
Gankowski Władysław	stałodz. ślusarz Łapy	2-b	"	7,V—27
Gorlica Walerjan	rzemieślnik II kl. Wilno	3-a	Landwarów	1.V—27
Rostroj Jan	stałodz. ślusarz Łapy	3 b	Brześć	7,V—27
Jaśniewski Czesław	stałodz. ślusarz N.-Wilejka	3-b	"	1,V—27
Miroczycki Aleksander	stałodz. kowal Łapy	3-b	"	9,V—27
Sielwestrow Filip	stałodz. podręczn. kotlarz Łapy	5-b	"	7,V—27
Wydział W.				
Kaszyński Franciszek	stałodz. pom. maszynisty Dukszty	3-b	Nowojelnia	1,VI—27
Rotarski Wojciech	asesor parowoz. Baranowicze	VIII-c	Janów	1,V—27

Na własną prośbę.

Wydział R.				
Charewicz Józef	kancel I kl. Wilno	XI-c	Landwarów	1,V—27
Bielak Ludwik	ustawiacz Wilno	XI b	Mołodeczno	16,V—27
Gumbis Stefan	zwrotniczy II kl. Ignalino	XIII-c	Wilno	16,V—27
Jasiński Sebastjan	stałodz. zwrotniczy II kl. Dukszty	6-a	Podbrodzie	16.V—27
Kozłowska Helena	ad person. asystent Wołkowysk	XII-c	Lida	15,V—27
Wydział T.				
Runiewicz Michał	stałodz. kowal N.-Wilejka	3-a	Brześć	1,V—27
Mikołajczyk Teofil	stałodz. stolarz N.-Wilejka	4-b	„	1,V—27
Wydział W.				
Biały Stanisław	stałodz. rzemieślnik na wyszkoleniu Janów	6-a	Marcinkańce	15,V—27

Przemianowanie i przeniesienie z dotychczasowem uposażeniem.

Nazwisko i imię	Dotychczasowe stanowisko i miejsce pracy	Grupa i szczebel	Nowe stanowisko i miejsce pracy	Data zmiany
Ze względów służbowych.				
Wydział R.				
Łagun Stanisław	ustawiacz Wilno	XI-d	p. o. woźnego Wilno	1,V—27
Biblis Aleksander	kancel. II kl. Lida	XII-b	kier. poster. zwrotn. Wilno	16,IV—27
Ważniewicz Stanisław	stałodz. asystent N.-Wilejka	3-a	stałodz. kier. poster. zwrotn. Wilno	1,V—27
Skorupko Stefan	stałodz. magazyn. Lida	3-a	stałodz. kier. poster. zwrotn. Lida	1,V—27
Popławski Jan	zwrotn. II kl. Białystok	XIII-d	strażnik kol. Białystok	1,VI—27
Łapiński Józef	zwrotn. II kl. Łapy	XIII-c	strażnik kol. Baciuty	1,VI—27

Wydział T.				
Oszkinis Antoni	kancel. st. Wilno	XII-b	kancel. II kl. elektr. Wilno	1,V—27
Wydział W.				
Sawko Justyn	maszyn. N.-Święciany	X-d	p. o. ślusarza N.-Święciany	1,V—27

Zwolnienie ze służby.

Nazwisko i imię	Stanowisko i miejsce pracy	Charakter służbowy	Grupa i szczebel	Data zwolnienia
Na własną prośbę.				
Wydział R.				
Zając Stanisław	kancel. 1 kl. Wilno	stałodzienny	3-a	16,IV—27
W myśl orzeczenia Komisji Lekarskiej.				
Wydział M.				
Natiagow Aleksander	maszynowy II kl. Łuniniec	etatowy	XI-c	31,V—27
Wydział D.				
Wołosiuk Emiljan	st. torowy Baranowicze	„	XI-d	31,V—27
Wydział T.				
Łuszcz Władysław	rzemieślnik II kl. Białystok	stałodz.	3-c	31,XII—26

Skreślenie z listy pracowników z powodu śmierci.

Nazwisko i imię	Stanowisko i miejsce pracy	Charakter służbowy	Grupa i szczebel	Data
Wydział R.				
Gintowtówna Helena	kancel. 1 kl. Wilno	stałodz.	3-a	10,V—27

Grejner Józef	strażnik kol. Czeremcha	etatowy	XIV-d	16,V—27
Puszkarewicz Józef	zwrotn. 1 kl. Czeremcha	„	XII-b	10,V—27
Krasowski Leopold	asystent Białystok	„	XI-c	3,V—27
Wydział M.				
Mysiuk Aleksy	palacz parowozow. Czeremcha	„	XII-c	18,V—27
Wydział Z.				
Żmudzki Józef	adjunkt Brześć	„	IX-c	27,IV—27

A. № 42/5954—27.VI—927 r.

163-a.

Zmiany służbowe za 1-ą połowę czerwca 1927 r.

Przyjęcie do służby.

Nazwisko i imię	Stanowisko i miejsce pracy	Charakter służbowy	Grupa i szczebel	Data przyjęcia
Wydział R.				
Steckiewicz Teodor	kancelista I kl. Centrali	kontraktow.	XI-a	12,V—27

Zaliczenie na etat.

Nazwisko i imię	Stanowisko i miejsce pracy	Charakter służbowy	Grupa i szczebel	Data zaliczenia
Wydział M.				
Żółkowski Edward	kontrol. maszyn. Wołkowysk	kontrakt.	VII-a	1,VII—27
Skrobecki Stefan	asesor referendar. p. o. pomoc. Naczeln. Parowozowni Wołkowysk	stałodz.	VIII-a	1,VII—27
Stryjski Roman	asesor referendarski kontr. maszyn. Białystok	„	VIII-a	1,VII—27

Wydział D.				
Wiśniewski Emil	kierownik Działu	kontrakt.	VI-a	3,VI—27

Przywrócenie etatu.

Nazwisko i imię	Obecne		Poprzednie		Data zmiany
	Stanowisko i miejsce pracy	Grupa i szczebel	Stanowisko i miejsce pracy	Grupa i szczebel	
Wydział D.					
Kuźma Jerzy	dzienny robotnik Lida	—	etatowy robotnik Lida	st. pł. XIV	1,X—20
Łuksza Stanisław	torowy Białowieża	st. pł. XI	torowy Białowieża	st. pł. X	1,XII—22

Awansowanie.

Nazwisko i imię	Dotychczasowe		Nowe		Data zmiany
	Stanowisko i miejsce pracy	Grupa i szczebel	Stanowisko i miejsce pracy	Grupa i szczebel	
Wydział R.					
Sawicki Franciszek	zawiadowca st. Wilejka	X.d	zawiadowca st. Wilejka	IX-b	1,I—27
Poleski Jan	hamulcowy Białystok	XIII-b	konduktor II kl. Białystok	XII-a	1,VII—27
Sawczuk Dementjusz	konduktor I kl. Białystok	XI-a	kierow. poc. II kl. Białystok	X-a	1,VII—27
Grażewicz Wincenty	konduktor I kl. Grodno	XI-a	kierow poc. II kl. Grodno	X-a	1,VII—27
Andrzejewski Jan	zwrotniczy II kl. Starosielce	XIV-b	zwrotniczy II kl Starosielce	XIII-a	1,VII—27
Zmitrowicz Władysław	st. stacyjny Grodno	XII-a	asystent Grodno	XI-a	1,VII—27
Burzyński Tadeusz	st. stacyjny Białystok	XII-a	asystent Białystok	XI.a	1,VII—27
Chwieros Dziemian	zwrotniczy II kl. Białystok	XIV-c	zwrotniczy II kl. Białystok	XIII-a	1,VII—27
Ropiński Jan	zwrotniczy II kl. Lewki	XIV-b	zwrotniczy II kl. Lewki	XIII-a	1,VII—27

Nisiłowski Michał	st. przetokowy Grodno	XIII-a	st. przetokowy Grodno	XII-a	1.VII—27
Kuklewski Grzegorz	stacyjny Grodno	XIV-c	stacyjny Grodno	XIII-b	1,VII—27
Waszkiewicz Mikołaj	stacyjny Baciuty	XII-a	asystent Baciuty	XI-a	1,VII—27
Aścik Jan	„	XII-c	„	XI-b	1.VII—27
Ciunicki Romuald	zwrotniczy II kl. Białystok	XIV-b	zwrotniczy II kl. Białystok	XIII-a	1,VII—27
Sobol Filip	konduktor I kl. Białystok	XI-b	kierow. poc. II kl. Białystok	X-a	1,VII—27
Cichosz Władysław	hamulcowy Białystok	XIII-b	konduktor II kl. Białystok	XII-a	1,VII—27
Połeć Roman	„	XIII-b	„	XII-a	1,VII—27
Kuszewski Ignacy	asystent Łapy	XI-a	st. asystent Łapy	X-a	1,VII—27
Łytkowski Mieczysław	asystent Białystok	XI-a	st. asystent Białystok	X-a	1,VII—27
Tryburski Konrad	kancel. II kl. Białystok	XIII-a	kancel. II kl. Białystok	XII-a	1,VII—27
Zieliński Władysław	„	XIII-c	„	XII-b	1,VII—27
Wudarczyk Bolesław	strażnik kol. Białystok	XV-c	strażnik kol. Białystok	XIV-b	1,VII—27
Duchnowski Stanisław	„	XV-c	„	XIV-b	1,VII—27
Dąbkowski Jan	stałodz. hamulcowy Białystok	5-a	stałodz. konduktor II kl. Białystok	4-a	1,VII—27
Karberuk Władysław	st. stacyjny Waliły	4-a	asystent Waliły	3-a	1,VII—27
Korejwo Bolesław	st. stacyjny Łapy	4-a	„ Łapy	3-a	1,VII—27
Łabędź Stanisław	st stacyjny Białystok	4-a	„ Białystok	3 a	1,VII—27
Szypkowski Stanisław	st. zwrotn. II kl. Białystok	6-a	zwrotniczy II kl. Białystok	5-a	1,VII—27
Kosewa Józef	„	6-a	„	5-a	1,VII—27
Kotowska Marja	p. o. pomocn. kasjera bil. Białystok	4-a	asystent II kl. Białystok	3 a	1,VII—27
Roszczyński Józef	kontr. strażnik kol. Białystok	XV-a	kontr. strażnik kol. Białystok	XIV-a	1.VII—27

Wydział F.					
Gładysz Stanisław	st. asesor Centrali	VII-c	kierownik Działu księgowości	VI-a	3,VI—27
Wydział W.					
Kamieniecki Piotr	asesor Centrali	VIII-a	st. technik Centrali	VII-a	1,VII—27
Potapczyk Władysław	kancel. II kl. Centrali	XII-a	kancel. I kl. Centrali	XI.a	1,VII—27

Degradacja

Nazwisko i imię	Dotychczasowe stanowisko i miejsce pracy	Grupa i szczebel	Nowe stanowisko i miejsce pracy	Grupa i szczebel	Data zmiany
W myśl orzeczenia Komisji Dyscyplinarnej.					
Wydział R					
Pieczulis Józef	strażnik kol. Królewszczyzna	XV-c	strażnik kol. Mołodeczno	XVI-c	1,VI—27
Pastuszyński Gustaw	asystent Baranowicze	XI-c	stacyjny Łuniniec	XIII-c	26,IV—27
Wydział M.					
Gradowski Bronisław	st. asystent Wołkowysk	X-a	kancel. I kl. Wołkowysk	XI-a	18,III—27

Przemianowanie.

Nazwisko i imię	Dotychczasowe kontrakt.		Nowe stałodzienne		Data zmiany
	Stanowisko i miejsce pracy	Grupa i szczebel	Stanowisko i miejsce pracy	Grupa i szczebel	
Wydział R.					
Kondratowicz Henryk	strażnik kolejowy Łuninec	XIV-a	prowiz strażnik kol. Łuniniec	6-a	1,VI—27
Swiderski Aleksander	strażnik kolejowy Brześć	XIV-a	prowiz. strażnik kol. Brześć	6-a	1,I—27
Zdzitowiecki Bronisław	hamulcowy Brześć	XIII-a	prowiz. hamulcowy Brześć	5-a	1,V—27

Bukowski Franciszek	stróż kol. Łuniniec	XIV-a	prowiz. strażnik kol. Łuniniec	6-a	1,VI—27
Wojtulewicz Stanisław	hamulcowy Brześć	XIII-a	prowiz. hamulcowy Bześć	5-a	1,VI—27
Wydział T.					
Stoszkiewicz Hipolit	robotnik kwalifik. Wilno	XIV-a	stałodz. robotnik kwalifik. Wilno	6-a	1,VI—27

Przeniesienie bez zmiany stanowiska i uposażenia

Nazwisko i imię	Stanowisko i miejsce pracy	Grupa i szczebel	Nowe miejsce pracy	Data zmiany
Ze względów służbowych.				
Wydział R.				
Czakis Władysław	adjunkt N.-Święciany	IX-c	Mołodeczno	1,VI—27
Bołtrukiewicz Wacław	asystent Mosty	XI-b	Wołkowysk	15,IV—27
Łągwinowicz Jan	st. przetokowy Czeremcha	XII-b	Mosty	1,XII—26
Nikolski Bazyli	st. asystent Starosielce	X-a	Sokółka	1,IV—27
Czekuć Franciszek	asystent Białystok	XI-a	Łapy	1,VI—27
Kisiel Antoni	asystent Bielsk Podlaski	XI-c	Białystok	1,VI—27
Monkiewicz Jan	asystent Białystok	XI-a	Orany	1,VI—27
Tołłoczko Stanisław	"	XI-a	Sokółka	1.VI—27
Puchalski Walerjan	st. asystent Białystok	X-d	Bielsk Podl.	1,VI—27
Kazberuk Władysław	stałodz. p. o. kierow. post. zwrotn. Białystok	4-a	Waliły	1,V—27
Brzezicki Ludwik	adjunkt Turmont	IX-a	Baranowicze	1,IV—27
Korejwo Bolesław	stałodz. stacyjny Białystok	4-a	Łapy	1,V—27
Pancerzyński Leon	asystent Białystok	XI.a	Czarna Wieś	1,VI—27
Wydział M.				
Stankiewicz Aleksander	stałodz. maszynowy II kl. Głębokie	3-a	Mołodeczno	1,VI—27
Purwiński Adam	maszynowy II kl. Gawja	XI-b	Juraciszki	1,VI—27
Wydział D.				
Dębski Józef	zast. nacz. Brześć	VII-d	Grodno	1,VI—27

Wydział Z.				
Timoniewski Aleksander	woźny magaz. zasob. Wilno	XIV-c	Wołkowysk	1,VI—27
Sawczuk Jan	stałodz. strażnik kol. Czeremcha	6-a	„	15,V—27
Repko Antoni	„	6 a	„	15,V—27
Wydział W.				
Tuz Adam	Naczelnik W-łu	V-d	do Dyrekc. Warszawsk.	9,VI—27

Na własną prośbę.

Wydział R.				
Zulpe Stanisław	zwrotniczy II kl. Gieladnia	XIII-b	Łyntupy	1,VI—27
Piotrowski Wiktor	stałodz. strażnik kol. Mołodeczno	6-a	Królewszczyzna	1,VI—27
Gierżadowicz Władysław	stałodz. zwrotniczy II kl. Łyntupy	5-a	Gieladnia	1,VI—27
Janion Wacław	asystent Łosośna	XI-c	Bielany	1,VI—27
Brodzki Aleksander	„ Mońki	XI-c	Łosośna	1,VI—27
Gałązka Stefan	atałodz. zwrotniczy II kl. Bielany	5-a	Białystok	1,VI—27
Surowiak Józef	adjunkt Baranowicze	IX-b	Brześć	1,VI—27

Przemianowanie i przeniesienie z dotychczasowem uposażeniem.

Nazwisko i imię	Dotychczasowe stanowisko i miejsce pracy	Grupa i szczeb	Nowe stanowisko i miejsce pracy	Data zmiany
	Ze względów służbowych.			
Wydział R.				
Bancewicz-Dowgielewicz Józef	kancel. 1 kl. Centrali	XI-a	asystent Centrali	1,VI—27
Maciejewski Henryk	„	XI-a	„	1,VI—27
Makrocki Wacław	st. kancelista Centrali	X-a	st. asystent Centrali	1,II—27
Trochim Aleksander	zwrotniczy II kl. Czeremcha	XIII-c	przetokowy Czeremcha	15.VI—27

Wieczorkiewicz Jan	kancel. II kl. Siemiatycze	XII-a	st stacyjny Czeremcha	15,IV—27
Romanin Paweł	stałodz. strażnik kol. Czeremcha	6-a	p. o. kierow. poster. zwrotn. Czeremcha	1,VI—27
Ławrynowicz Piotr	zawiad. st. Lusino	X-a	st. asystent Baranowicze	16,V—27
Sawicki Wiesław	stałodz. kancel. II kl. Baranowicze	4-a	stałodz. st, stacyjny Baranowicze	1,VI—27
Cych Adolf	"	4-a	"	1,VI—27
Grysiewicz Jan	stałodz. kancel. II kl. Brześć	4-a	stałodz. st. stacyjny Brześć	1,VI—27
Godlewski Zenon	"	4-a	"	1,VI—27
Walicki Aleksander	stałodz. robotnik N.-Wilejka	7-a	p. o. kierow. poster. zwrotn. Łuniniec	1,V—27
Sadowski Bronisław	stałodz. st. stacyjny Wilno	4-a	ad personam asyst. Wilno	1,VI—27
Wydział M.				
Grodowski Aleksander	technik parowoz. Łuniniec	VIII-c	dyspozytor parow. Królewszczyzna	1,VI—27
Wydział D.				
Jarosiewicz Bronisław	asesor referend. Królewszczyzna	VIII-c	p. o. kontrolera drogow. Brześć	1,VI—27
Tokarski Stanisław	stałodz. strażn. kol. Królewszczyzna	6-a	woźny Starosielce	1,VI—27
Wydział Z.				
Mackiewicz Wiktor	stałodz. robotnik Królewszczyzna	7-c	stałodz. strażn. kol. Królewszczyzna	1,VI—27
Jagliński Józef	strażnik kol. Królewszczyzna	8-a	stałodz. robotnik Królewszczyzna	1,VI—27
Wydział W.				
Siedlecki Eugienjusz	radca Kol. Państw. Wilno	V-c	Nacz. W-łu Centrali	9,VI—27

Na własną prośbę.

Wydział R.				
Strybuć Bronisław	przetokowy Czeremcha	XIII-c	zwrotniczy II kl. Czeremcha	15,VI—27

Zwolnienie ze służby

Nazwisko i imię	Stanowisko i miejsce pracy	Charakter służbowy	Grupa i szczebel	Data zwolnienia
Wobec powołania do czynnej służby wojskowej.				
Wydział R.				
Dudko Józef	ad personam asystent Wilno	etatowy	XII-c	14,V—27
W myśl orzeczenia Komisji Lekarskiej.				
Wydział M.				
Wyganowski Bronisław	maszynowy II kl. Brześć	etatowy	XI-c	31,V—27

Skreślenie z listy pracowników z powodu śmierci.

Nazwisko i imię	Stanowisko i miejsce pracy	Charakter służbowy	Grupa i szczebel	Data
Wydział R.				
Glaudel Bolesław	st. stacyjny Suwałki	etatowy	XII-c	21,V—27
Wydział M.				
Paukszta Piotr	maszynowy II kl. Parafjanowo	"	XI-b	13,V—27
Wydział F.				
Sangowicz Stanisław	st. asesor Centrali	"	VII-d	14,VI—27

A 42/8218—9.VII—927 r.

164.

Zwolnieni ze służby kolejowej bez prawa do ponownego wstąpienia do niej.

Dyrekcja K. P. we Lwowie.

Bernaś Jan, podmastr. z Warsztatów Gł. we Lwowie.

Dyrekcja K. P. w Stanisławowie.

Popowicz Bronisław, asystent w Stanisławowie.

Suchański Władysław, magazynier Zasobów, w Gł. Magaz. w Stanisławowie.

(—) *Inż. J. STASZEWSKI.*
PREZES DYREKCJI